

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 10. marca 2009 *

V zadevi T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), nekdanja Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, s sedežem v Nikopolu (Ukrajina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), nekdanja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, s sedežem v Dnipropetrovsku (Ukrajina),

ki sta ju sprva zastopala H.-G. Kamann in P. Vander Schueren, nato P. Vander Schueren, odvetnika,

tožeči stranki,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnik,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki sta jo sprva zastopala H. van Vliet in T. Scharf, nato H. van Vliet in K. Talabér-Ricz, zastopniki,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 954/2006 z dne 27. junija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi Uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine (UL L 175, str. 4),

**SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),**

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe (poročevalka) in S. Soldevila Fragoso, sodnik,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. junija 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 2(10) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL L 77, str. 12, v nadaljevanju: temeljna uredba), določa merila, na podlagi katerih institucije

izvedejo pravično primerjavo med izvozno ceno in normalno vrednostjo. V njem je določeno:

„Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

[...]

(i) provizije

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo. Izraz ‚provizije‘ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

[...]“

2 Člen 3 temeljne uredbe se nanaša na določanje škode. V njem je določeno:

„[...]

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. V zvezi z obsegom dumpinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja dumpinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v Skupnosti. V zvezi z učinkom dumpinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dumpinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oz. niso odločujoči.

[...]

5. Preiskava učinka dumpinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje

dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oz. niso odločujoči.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu [temeljne] uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu s odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu [z] odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.

[...]“

3 Člen 5 temeljne uredbe ima naslov „Začetek postopkov“. V odstavku (4) določa:

„Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Skupnosti oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti.“

4 Končno je v besedilu člena 19(3) temeljne uredbe določeno:

„Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primerne vira dokazati, da so informacije pravilne [...]“

Dejansko stanje

5 Tožeči stranki, družbi Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, kasnejša Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), (v nadaljevanju: Niko Tube) in Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, kasnejša Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT),

(v nadaljevanju: NTRP) sta ukrajinski družbi, ki proizvajata brezšivne cevi. Tožeči stranki sta povezani z dvema družbama za prodajo: SPIG Interpipe s sedežem v Ukrajini in Sepco SA s sedežem v Švici.

- 6 Potem ko je Zaščitni odbor industrije brezšivnih jeklenih cevi Evropske unije 14. februarja 2005 vložil pritožbo, je Komisija v skladu s členom 5 temeljne uredbe začela protidampinški postopek glede uvoza določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine. Komisija je v skladu s členom 11(3) temeljne uredbe začela tudi dva vmesna pregleda protidampinških dajatev v zvezi z uvozom določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije, Romunije oziroma Hrvaške in Ukrajine. Obvestilo o začetku teh postopkov je bilo objavljeno 31. marca 2005 (UL C 77, str. 2).

- 7 Preiskava dampinga in povzročene škode je zajemala obdobje vključno od 1. januarja do 31. decembra 2004 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2001 do konca obdobja preiskave.

- 8 Glede na veliko število proizvajalcev Skupnosti, je Komisija v skladu s členom 17 temeljne uredbe za potrebe preiskave izbrala vzorec petih proizvajalcev Skupnosti. V prvotni sestavi je vzorec sestavljalo teh pet proizvajalcev Skupnosti: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (v nadaljevanju: V & M Francija), V & M Deutschland GmbH (v nadaljevanju: V & M Nemčija). Ker se je družba Benteler Stahl/Rohr odločila, da ne bo sodelovala, jo je Komisija nadomestila z družbo Rohrerwerk Maxhütte GmbH.

- 9 Z dopisi z dne 6. junija in 14. julija 2005 so tožeči stranki ter družbi SPIG Interpipe in Sepco Komisiji poslale svoje odgovore na protidampinški vprašalnik. Preveritveni

obiski v prostorih tožečih strank in družbe SPIG Interpipe so potekali od 17. do 26. novembra 2005.

- 10 Komisija je 27. februarja 2006 tožečima strankama poslala dokument o dokončnem razkritju s podrobno navedenimi dejstvi in razlogi, zaradi katerih je predlagala sprejetje dokončnih protidampinških ukrepov. Z dopisom z dne 22. marca 2006 sta tožeči stranki uradno izpodbijali ugotovitve Komisije, kot so bile povzete v prvem dokumentu o dokončnem razkritju. Trdili sta, da je Komisija napačno vključila podatke o proizvodih, ki jih nista izdelali, da je Komisija primerjala normalno vrednost in izvozno ceno na različnih trgovinskih ravneh, kar ni v skladu s členom 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe in da je Komisija kršila člen 2(9) temeljne uredbe, s tem da je družbo Sepco obravnavala kot uvoznika in njegovo izvozno ceno opredelila z rekonstrukcijo.
- 11 Komisija je 24. marca 2006 organizirala zaslišanje, na katerem sta bili tožeči stranki prisotni, v zvezi z vprašanjem izračuna stopnje dampinga in njuni ponudbi cenovne zaveze. Drugo zaslišanje v zvezi s škodo je potekalo 30. marca 2006.
- 12 Po faksu z dne 3. aprila 2006 sta tožeči stranki poslali Komisiji zahtevo za informacije o sodelovanju industrije Skupnosti v preiskavi.
- 13 Komisija je 24. aprila 2006 sprejela drugi dokument o dokončnem razkritju. V tem dokumentu je zavrnila zahtevo po izključitvi izračuna normalne vrednosti določenih proizvodov, ki jih ne izdelujeta tožeči stranki, namreč proizvodov pod številčno oznako izdelka (v nadaljevanju: PCN) KE4. Prodajnih cen družbe Sepco ni prilagodila na podlagi člena 2(9) temeljne uredbe, temveč na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Nazadnje je Komisija v tem dokumentu posredovala informacije o sodelovanju industrije Skupnosti.

- 14 Po faksu z dne 26. aprila 2006 sta tožeči stranki Komisijo opomnili, da je bilo s podatki, ki so bili posredovani v odgovoru na protidampinški vprašalnik in so jih preverili uslužbenci Komisije, dokazano, da nista izdelali atomskih cevi pod PCN KE4.
- 15 Tožeči stranki sta predložili Komisiji vsa svoja stališča o drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dopisom z dne 4. maja 2006.
- 16 Komisija je z dopisom z dne 30. maja 2006 tožečima strankama pojasnila razloge, zaradi katerih ni sprejela njune ponudbe zaveze, predstavljene 22. marca 2006.
- 17 Komisija je 7. junija 2006 sprejela in objavila svoj predlog uredbe Sveta o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine.
- 18 Komisija je po faksu, ki sta ga tožeči stranki prejeli 26. junija 2006 ob 19.30, odgovorila na trditve tožečih strank iz faksa z dne 26. aprila 2006 in dopisa z dne 4. maja 2006, razen na trditev v zvezi z nesodelovanjem industrije Skupnosti. Komisija je z dopisom, ki ga je tožečima strankama poslala 16. junija 2006 in sta ga ti prejeli 27. junija 2006, odgovorila na pripombe tožečih strank v zvezi s sodelovanjem industrije Skupnosti v postopku.

- 19 Svet je 27. junija 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 954/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine (UL L 175, str. 4, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).
- 20 Svet je z izpodbijano uredbo uvedel protidampinške dajatve v višini 25,1 % na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla.

Postopek in predlogi strank

- 21 Tožeci stranki sta 8. septembra 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložili to tožbo.
- 22 Komisija je 1. decembra 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Sveta. S sklepom z dne 16. januarja 2007 je predsednik petega senata Sodišča prve stopnje to intervencijo dovolil. Komisija je z dopisom z dne 27. februarja 2007 Sodišče prve stopnje obvestila, da se odpoveduje vložitvi intervencijske vloge, vendar se bo morda udeležila obravnave.

23 Po spremembi sestave senata Sodišča prve stopnje je bil sodnik poročevalec razporejen v drugi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.

24 Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

- razglasi izpodbijano uredbo za nično v delu, v katerem se nanaša nanje;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

25 Svet, ob intervenciji Komisije, Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

²⁶ Tožeči stranki v utemeljitev svojega predloga za razglasitev ničnosti navajata šest tožbenih razlogov. V prvem tožbenem razlogu trdita, da je Svet z upoštevanjem podatkov o ceveh, ki jih nista izdelali, pri izračunu normalne vrednosti storil očitno napako pri presoji in kršil načelo prepovedi diskriminacije. V drugem tožbenem razlogu trdita, da je Svet, ker je za ugotavljanje škode uporabil podatke v zvezi s petimi proizvajalci Skupnosti iz vzorca, čeprav ti proizvajalci niso v celoti in popolnoma sodelovali, kršil člen 3(2), (3) in od (5) do (7) ter člen 19(3) temeljne uredbe in načelo prepovedi diskriminacije. V tretjem tožbenem razlogu trdita, da je bila, ker proizvajalci Skupnosti iz vzorca niso v celoti in popolnoma sodelovali, stopnja podpore pritožbi nižja od minimuma iz uredbe, torej 25 % proizvodnje Skupnosti. Svet naj bi torej kršil člen 5(4) temeljne uredbe, s tem da ni zaključil protidampinškega postopka. V četrtem tožbenem razlogu trdita, da je Svet, s tem da je zaradi prilagoditve pri primerjavi med normalno vrednostjo in izvozno ceno od prodajne cene družbe Sepco odštel znesek, ki ustreza proviziji, ki bi jo zaračunal zastopnik, ki dela na podlagi provizije, storil očitno napako pri presoji pri uporabi členov 2(10)(i) in 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe. V petem tožbenem razlogu trdita, da okoliščine zavrnitve njune ponudbe zaveze pomenijo, da je Svet kršil načelo prepovedi diskriminacije. Nazadnje je šesti tožbeni razlog razdeljen na pet delov, ki se vsak posebej nanašajo na kršitev pravice do obrambe in/ali obveznosti obrazložitve, in sicer pri obravnavi cevi, ki jih domnevno ne izdelujeta tožeči stranki, za izračun normalne vrednosti, pri presoji zatrjevanega nesodelovanja industrije Skupnosti, pri prilagoditvi izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, pri zavrnitvi ponudbe zaveze tožečih strank ter pri obravnavi prodajnih, upravnih in drugih splošnih stroškov družbe SPIG Interpipe.

²⁷ Sodišče prve stopnje meni, da je treba teh šest tožbenih razlogov obravnavati glede na dejstva, na katera se nanašajo.

Izračun normalne vrednosti

28 V prvem tožbenem razlogu in v delu šestega tožbenega razloga se tožeči stranki opirata na popolnoma enako okoliščino dejanskega stanja, namreč na dejstvo, da je Komisija v svoj izračun normalne vrednosti vključila podatke v zvezi s proizvodi – določenimi atomskimi cevmi – ki jih nista izdelovali tožeči stranki.

29 Po mnenju tožečih strank je ta dejanska okoliščina povzročila:

- očitno napako pri presoji (prvi tožbeni razlog);
- kršitev načela prepovedi diskriminacije (prvi tožbeni razlog);
- kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve (šesti tožbeni razlog).

Očitna napaka pri presoji

– Trditve strank

- 30 V prvem tožbenem razlogu tožeči stranki menita, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ker je nakazal, da podatki o atomskih ceveh, uvrščenih pod PCN KE4 in zajetih s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, niso bili preverjeni in zato niso bili dovolj zanesljivi, da bi bile navedene cevi lahko izključene iz izračuna stopnje dampinga. Pri tem naj Svet tudi ne bi izpolnil obveznosti skrbnega ravnanja in obveznosti razumne določitve normalne vrednosti.
- 31 Odgovori na vprašalnik Komisije, ki sta jih predložili tožeči stranki, naj bi namreč vsebovali vse dokaze, da nista izdelovali navedenih cevi. Ti podatki naj bi bili preverjeni med preveritvenimi obiski prostorov tožečih strank, uslužbenci Komisije pa naj bi jih sprejeli brez pridržka.
- 32 Po mnenju Sveta tožeči stranki, čeprav pravno velja, da se pri izračunu stopnje dampinga ne more upoštevati podatkov o proizvodih, ki jih ne izdelujejo stranke, o katerih poteka preiskava, napačno trdita, da je v tem primeru kršil to pravilo. Svet namreč trdi, da je trditev tožečih strank, da so bile vse upoštevne informacije o transakcijah pod PCN KE4 že predložene v njunem odgovoru na vprašalnik, neresnična. Za odločitev, da se te transakcije izključijo iz izračuna stopnje dampinga, naj bi bil potreben ponoven preveritveni obisk.
- 33 Tako naj, prvič, Komisija ne bi imela nobenega razloga za domnevo, da so na seznamih prodaje družbe SPIG Interpipe transakcije v zvezi s proizvodi, ki niso zadevni proizvod. Zlasti sklicevanje na ukrajinski standard izdelave, s katerim Komisija ni seznanjena in za

katerega ni bilo predloženo nobeno pojasnilo, naj Komisije ne bi opozorilo na možnost, da atomske cevi v postopku v glavni stvari niso ustrezale zadevnemu proizvodu. Poleg tega naj bi informacije, iz katerih je domnevno razvidno, da zadevne transakcije niso bile povezane z zadevnim proizvodom, zajemale le šest od več kot 16.000 vrstic podatkov o prodaji in naj bi bile v zgolj šestih poljih od več kot 600.000 polj v tabelah, ki sta jih izpolnili tožeči stranki.

- 34 Drugič, čeprav je Komisija dejansko v celoti preverila sezname prodaje, ki sta jih posredovali tožeči stranki, naj ne bi preverila, ali se je prodaja res nanašala na zadevni proizvod, saj to ni bila njena naloga. Nasprotno, Komisija naj bi menila, da so bile transakcije, ki se nanašajo na atomske cevi, zajete s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, povezane z zadevnim proizvodom. Poleg tega naj Komisija med preveritvenim obiskom ne bi sprožila vprašanja cevi pod PCN KE4 ker tožeči stranki še nista oblikovali svoje zahteve po izključitvi teh transakcij iz izračuna stopnje dampinga.
- 35 Tretjič, napako naj bi bilo treba pripisati sami družbi SPIG Interpipe, ki naj ne bi upoštevala sistema za sporočanje informacij, ki ga je uvedla Komisija, namreč šestmestne PCN, in ki naj bi sklenila vključiti podatke, ki jih je bilo mogoče razlagati zgolj ob upoštevanju ukrajinskega standarda izdelave, ki ga Komisija ni poznala, s katerim ni mogoče nadomestiti polovice PCN.
- 36 Četrtrič, tožeči stranki naj ne bi predložili jasnih dokazov, da se je šest transakcij res nanašalo na brezšivne cevi, ki niso zadevni proizvod, da nista izdelali teh cevi in da so bile kupljene od neodvisne tretje osebe.
- 37 Petič, Svet opozarja, da je družba SPIG Interpipe na seznamu dobaviteljev, ki je bil povzet v njenem odgovoru na vprašalnik, navedla zgolj enega dobavitelja za proizvod pod PCN KE4, namreč tožečo stranko NTRP.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 38 Iz sodne prakse je razvidno, da imajo na področju ukrepov trgovinske zaščite institucije Skupnosti široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti ekonomskih, političnih in pravnih položajev, ki jih morajo preučevati (sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. Julija 2006 v zadevi Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, T-413/03, ZOdl., str. II-2243, točka 61; v tem smislu glej tudi sodbo Sodišča z dne 7. Maja 1987 v zadevi NTN Toyo Bearing in drugi proti Svetu, 240/84, Recueil, str. 1809, točka 19).
- 39 Iz tega sledi, da mora biti nadzor sodišč Skupnosti nad presojo institucij omejen na preverjanje, ali so bila upoštevana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali zlorabo pooblastil (zgoraj v točki 38 navedena sodba NTN Toyo Bearing in drugi proti Svetu, točka 19, in sodba Sodišča z dne 22. Oktobra 1991 v zadevi Nölle, C-16/90, Recueil, str. I-5163, točka 12; zgoraj v točki 38 navedena sodba Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, točka 62).
- 40 Vendar je treba opozoriti, da je, kadar imajo institucije Skupnosti široko diskrecijsko pravico, spoštovanje pravic, zagotovljenih s pravnim redom Skupnosti v upravnih postopkih, še bolj temeljnega pomena in da so med temi jamstvi predvsem obveznost pristojne institucije, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne vidike posamezne zadeve (sodba Sodišča z dne 21. novembra 1991 v zadevi Technische Universität München, C-269/90, Recueil, str. I-5469, točka 14; zgoraj v točki 38 navedena sodba Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, točka 63).
- 41 Čeprav na področju ukrepov trgovinske zaščite, in zlasti protidampinških ukrepov, sodišča Skupnosti ne smejo posegati v presojo, ki je pridržana organom Skupnosti, pa je njihova naloga, da se prepričajo, da so institucije upoštevale vse pomembne okoliščine in da so dejansko stanje presodile z vso dolžno skrbnostjo, tako da se lahko šteje, da je bila normalna vrednost razumno določena (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. oktobra 1999 v zadevi Acme proti Svetu, T-48/96, Recueil, str. II-3089, točka 39,

in zgoraj v točki 38 navedena sodba Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, točka 64; v tem smislu glej tudi zgoraj v točki 39 navedeno sodbo Nölle, točka 13).

- 42 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba preučiti, ali je Svet, kot trdita tožeči stranki, storil očitno napako pri presoji, s tem da je nakazal, da podatki o atomskih ceveh, uvrščenih pod PCN KE4 in izdelanih v skladu s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, niso bili preverjeni in zato z njimi ni bilo mogoče dovolj zanesljivo izključiti navedenih cevi iz izračuna stopnje dampinga.
- 43 Glede tega je treba, prvič, opozoriti, da ni sporno, da se pri izračunu stopnje dampinga ne more upoštevati podatkov v zvezi s proizvodi, ki jih ne izdelujeta stranki, o katerih poteka preiskava.
- 44 Drugič, treba je ugotoviti, ali so dokazi, ki sta jih tožeči stranki med preiskavo predložili Komisiji, zadoščali za ugotovitev, da nista proizvajali zadevnih atomskih cevi, tako da Komisija ni skrbno in nepristransko preučila vseh upoštevanih vidikov posamezne zadeve in naj bi storila očitno napako pri presoji, ker je menila, da bi morali biti ti dokazi predmet ponovnega preveritvenega obiska v prostorih tožečih strank.
- 45 Iz dokazov v spisu je razvidno, da domači in evropski seznam prodaje, ki sta ju tožeči stranki predložili v odgovorih na vprašalnik, z naslovoma „DMsales“ in „ECsales“, vsebujeta, kot je zahtevala Komisija, stolpec z naslovom „Norme“ (standard). Tožeči stranki sta v ta stolpec sistematično vpisali natančen opis tehničnega standarda vsakega modela cevi. Toda treba je ugotoviti, da se nikjer v tem stolpcu ne pojavi standard TU 14-3P-197-2001, iz česar je razvidno, da tožeči stranki nista prodajali navedenih atomskih cevi, niti svoji povezani družbi za prodajo SPIG Interpipe.

46 Poleg tega je iz pregleda seznamov stroškov proizvodnje tožečih strank za proizvode, namenjene za domači in evropski trg, z naslovoma „DMcop“ in „ECcop“ razvidno, da tožeči stranki ne proizvajata atomskih cevi. Ta seznama sta zato dokaz, da noben od proizvodov, navedenih na seznamih „DMcop“ in „ECcop“, ni bil izdelan v skladu s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001.

47 Vendar pa je iz dokazov v spisu tudi razvidno, da je v seznamu prodaje na domačem trgu z naslovom „DMsales“, ki ga je v svojem odgovoru na vprašalnik predložila družba SPIG Interpipe, navedenih šest transakcij v zvezi z cevmi, uvrščenih pod PCN KE4 in izdelanih v skladu s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001.

48 Poleg tega je na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG Interpipe naveden samo en dobavitelj cevi pod PCN KE4, namreč tožeča stranka NTRP. Glede tega je iz pojasnil in dokumentov, ki sta jih posredovali tožeči stranki v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki jih je sprejelo Sodišče prve stopnje, razvidno, da se je vprašalnik, ki ga je morala izpolniti družba SPIG Interpipe, nanašal le na prodajo v Skupnost in da je bil seznam „DMsales“, ki se nanaša na prodajo na ukrajinskem trgu, posredovan zgolj prostovoljno. Na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG Interpipe bi morali biti zato zgolj dobavitelji, katerih proizvodi so se naprej prodajali v Skupnosti. Če je z dokazi v spisu potrjeno, da so bile cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 naprej prodajane na ukrajinskem domačem trgu in da je vse cevi pod PCN KE4, ne pa pod tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, ki je proizvedla družba NTRP, na trgu Skupnosti naprej prodajala družba SPIG Interpipe, je treba ugotoviti, da družba SPIG Interpipe ni storila nobene napake, ker na svojem seznamu dobaviteljev in nakupov ni navedla drugih dobaviteljev kot družbe NTRP.

49 Zato je treba ugotoviti, da je bilo dejstvo, da so bile na eni strani na seznamu „DMsales“, ki ga je predložila družba SPIG Interpipe, navedene transakcije v zvezi z cevmi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 in da je bil na drugi strani na seznamu dobaviteljev in nakupov naveden en sam dobavitelj cevi pod PCN KE4, lahko zavajajoče za uslužbenca Komisije, ki so bili pooblaščenici za preiskavo.

- 50 Ugotoviti je torej treba, da je imela Komisija – po koncu skrbnega vrednotenja odgovorov tožečih strank in njune povezane družbe za prodajo SGIP Interpipe na vprašalnik – protislovne informacije ali vsaj informacije, katerih veljavnost je bila lahko vprašljiva.
- 51 Vendar je treba tudi ugotoviti, da si tožeče stranke niso prizadevale, da bi ob teh protislovljih odpravile dvom Komisije. Tako je iz navedb razvidno, da sta tožeči stranki po sprejetju prvega dokumenta o dokončnem razkritju na zaslišanju 24. marca 2006 Komisiji predložili več dokumentov v ukrajiniščini, ki so bili domnevno računi v zvezi s šestimi transakcijami, ki so bile nepravilno navedene na seznamu prodaje družbe SGIP Interpipe. Čeprav stranke na obravnavi niso soglašale glede dejstva, ali je Komisija na zaslišanju 24. marca 2006 zahtevala prevod teh dokumentov, je treba ugotoviti, da je bila dolžnost tožečih strank predložiti dokaze za svoje trditve, namreč da se je šest zadevnih transakcij nanašalo na nakupe cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, ki jih je opravila družba SGIP Interpipe od neodvisnega dobavitelja. Poleg tega sta tožeči stranki po drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 ponovili svojo zahtevo po izključitvi podatkov v zvezi z navedenimi atomskimi cevmi in ob tem zopet nista predložili nobenega dokaza, da so bile zadevne atomske cevi kupljene od neodvisne tretje osebe.
- 52 Treba je torej ugotoviti, da je zaradi protislovnih podatkov v odgovorih na vprašalnike in pomanjkanja dokazov, da so bile zadevne atomske cevi kupljene od neodvisne tretje osebe, zanesljivost teh podatkov ostala vprašljiva. Poleg tega je iz zgoraj navedenega razvidno, da je Komisija pokazala vso zahtevano skrbnost pri preučitvi podatkov, ki sta jih posredovali tožeči stranki, in da je v drugem dokumentu o dokončnem razkritju upravičeno trdila, da ni mogla upoštevati teh novih informacij, ki niso bile preverjene.
- 53 Ugotoviti je torej treba, da je Komisija izpolnila svojo obveznost, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne vidike posamezne zadeve, in na podlagi te preučitve

ugotovila, da podatki o navedenih atomskih ceveh niso bili dovolj zanesljivi, da bi bile te izključene iz izračuna stopnje dampinga brez nove preveritve. Iz tega sledi, da je bila normalna vrednost razumno določena v smislu sodne prakse, navedene v točkah 40 in 41 zgoraj, ter da Svet ni storil očitne napake pri presoji.

54 Ta ugotovitev ni omajana zaradi dejstva, ki ga navajata tožeči stranki, da je Komisija opravila preveritveni obisk v prostorih tožečih strank in družbe SPIG Interpipe, kar po njunem mnenju pomeni, da je treba za vse zgoraj navedene podatke šteti, da jih je preverila in odobrila Komisija. Ker so namreč navedeni podatki protislovni, z njimi ni mogoče z zanesljivostjo ugotoviti, da tožeči stranki nista proizvajali zadevnih atomskih cevi. Poleg tega je treba opozoriti, da tožeči stranki v trenutku preveritve še nista obvestili Komisije, da je družba SPIG Interpipe v svojem seznamu „DMsales“ storila napako. Tožeči stranki sta Komisijo o tej napaki obvestili šele po sprejetju prvega dokumenta o dokončnem razkritju in ji uradno sporočili, da ne izdelujeta atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001. Zato ni mogoče trditi, da so bila s preveritvijo lahko razjasnjena protislovja v odgovorih na vprašalnik, ki so jih tožeči stranki in družba SPIG Interpipe poslale Komisiji.

55 Del prvega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji pri izračunu normalne vrednosti je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

Kršitev načela prepovedi diskriminacije

– Trditve strank

56 Po mnenju tožečih strank je Svet, s tem da je soglašal z izključitvijo vseh proizvodov, ki jih ne izdelujeta tožeči stranki, pod PCN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 in ID4, medtem ko je to odklonil glede atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 na podlagi enakega sklopa ustrezno preverjenih podatkov v zvezi s stroški in prodajo, kršil načelo prepovedi diskriminacije. Okoliščine, s katerimi je utemeljena izključitev prve vrste transakcij naj bi bile popolnoma enake kot tiste, s katerimi je utemeljena izključitev atomskih cevi, ki ustrezajo tehničnemu standardu TU 14-3P-197-2001.

57 Svet navaja, da je Komisija sprejela zahtevo tožečih strank po izključitvi prve vrste transakcij, ker nista naznanili nobene izdelave teh proizvodov in z njo povezanih stroškov proizvodnje. Poleg tega družba SPIG Interpipe ni nakazala na nakupe teh proizvodov od tožečih strank. Institucije so zato menile, da lahko ugodijo tej zahtevi brez potrebe po novi preveritvi na kraju samem, ker so lahko razumno štele, da zadevnih cevi, za razliko od cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, nista izdelali tožeči stranki.

– Presoja Sodišča prve stopnje

58 Z načelom enakega obravnavanja je prepovedano, prvič, različno obravnavanje primerljivih položajev in, drugič, enako obravnavanje različnih položajev, razen če je tako obravnavanje objektivno upravičeno (sodba Sodišča z dne 27. januarja 2005 v zadevi Europe Chemi-Con (Deutschland) proti Svetu, C-422/02 P, ZOdl., str. I-791, točka 33).

59 Treba je ugotoviti, da so v nasprotju s trditvami tožečih strank okoliščine izključitve cevi pod PCN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 in ID4 različne od okoliščin v zvezi z zahtevo po izključitvi atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001. Zlasti je treba ugotoviti, da se, čeprav je cevi pod PCN KE4 proizvajala ena od tožečih strank, namreč družba NTRP, cevi pod drugimi PCN niso pojavljale nikjer na seznamih prodaje in stroškov proizvodnje tožečih strank.

60 Poleg tega je bil, kot je bilo že navedeno v točki 48 zgoraj, na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG Interpipe upravičeno naveden samo en dobavitelj za cevi pod PCN KE4, in sicer tožeča stranka NTRP. Zato je jasno, da so bili dokazi v spisu glede atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 še posebej težko razumljivi, kar pa ni veljalo za dokaze v zvezi s proizvodi, za katere je Komisija soglašala, da se izključijo iz izračuna normalne vrednosti. Iz tega sledi, da tožeči stranki, čeprav je obstajal dvom o zanesljivosti podatkov v zvezi z atomskimi cevmi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, nista dokazali, da je tak dvom obstajal tudi glede cevi pod drugimi PCN.

61 Glede na zgoraj navedeno je treba del prvega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije zavrniti kot neutemeljen.

Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve

– Trditve strank

⁶² V šestem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata kršitev pravice do obrambe. Komisija naj bi ju namreč o novih dejstvih in novi pravni utemeljitvi obvestila 27. junija 2006, na dan sprejetja izpodbijane uredbe. Poleg tega naj bi Svet v delu, v katerem izpodbijana uredba ne zagotavlja ustreznega odgovora na trditve tožečih strank o določitvi normalne vrednosti, kršil člen 253 ES, ki mu nalaga obveznost obrazložitve.

⁶³ Svet glede kršitve pravice do obrambe navaja, da je Komisija zagotovila pojasnila glede določitve normalne vrednosti v drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 in sta tožeči stranki v sporočilu z dne 26. aprila 2006 odgovorili nanje. Nenazadnje Svet glede domnevne kršitve obveznosti obrazložitve potrjuje, da se je to zelo natančno vprašanje nanašalo na določeno družbo in da ga zato v izpodbijani uredbi ni bilo treba izrecno obravnavati. V vsakem primeru naj bi bilo po mnenju Sveta to vprašanje obravnavano v dopisu z dne 26. junija 2006 in na zaslišanjih z dne 24. in 30. marca 2006.

– Presoja Sodišča prve stopnje

⁶⁴ Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da zahtev, ki izhajajo iz spoštovanja pravice do obrambe, ni treba upoštevati samo med postopki, ki imajo lahko za posledico naložitev kazni, ampak tudi v postopkih preiskave pred sprejetjem protidampinških uredb, ki lahko neposredno in posamično prizadenejo zadevna podjetja in imajo za njih neugodne posledice (sodba Sodišča z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 15). Zlasti mora biti zainteresiranim podjetjem med upravnim postopkom omogočeno, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti

in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala (zgoraj navedena sodba Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, točka 17). Te zahteve so bile natančno določene tudi v členu 20 temeljne uredbe, katerega odstavek (2) določa, da lahko pritožniki, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice „zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in preudarkov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov“.

⁶⁵ Nenazadnje je treba spomniti, da mora biti v skladu s sodno prakso iz obrazložitve, ki se zahteva s členom 253 ES, jasno in nedvoumno razvidno sklepanje organa Skupnosti, ki je avtor izpodbijanega akta, da se lahko zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in branijo svoje pravice ter da lahko sodišče izvaja svoj nadzor (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. oktobra 1999 v zadevi Acme Industry proti Svetu, T-48/96, Recueil, str. II-3089, točka 141). Po drugi strani Svetu v obrazložitvi uredbe ni treba odgovoriti na vse dejanske in pravne navedbe zadevnih strank med upravnim postopkom (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 25. junija 1998 v združenih zadevah British Airways in drugi proti Komisiji, T-371/94 in T-394/94, Recueil, str. II-2405, točka 94). Poleg tega se ne zahteva, da so v obrazložitvi navedeni vsi upoštevni pravni in dejanski elementi, ker je treba zahteve po obrazložitvi presojati zlasti glede na okoliščine akta in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. septembra 1995 v zadevi Ferchimex proti Komisiji, T-164/94, Recueil, str. II-2681, točka 118).

⁶⁶ Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba ugotoviti, ali je Svet dejansko kršil pravico do obrambe in ni izpolnil obveznosti obrazložitve.

⁶⁷ Glede, prvič, kršitve pravice do obrambe je treba poudariti, ne da bi bilo treba odločati o bistvenem pomenu ugotovitev v zvezi z izključitvijo atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 iz izračuna normalne vrednosti, da tožečima strankama v nasprotju z njunimi trditvami, niso bila sporočena nova dejstva

ali elementi obrazložitve z dopisi, ki sta jih dejansko prejeli 27. junija 2006, na dan sprejetja izpodbijane uredbe. Tožeči stranki namreč navajata, da je Komisija v teh dopisih prvič izjavila, da se atomskih cevi ne more izključiti iz izračuna stopnje dampinga, ker podatki, s katerimi razpolaga, niso dovolj zanesljivi brez nove preveritve. Komisija je torej v drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 že potrdila, da ne more ugoditi zahtevi tožečih strank, ker njene službe ne morejo preveriti informacij, ki sta jih posredovali. Poleg tega je treba ugotoviti, da sta se tožeči stranki na to opažanje Komisije odzvali s faksom z dne 26. aprila 2006 in sta torej glede tega uveljavljali svojo pravico do obrambe.

68 Glede, drugič, kršitve obveznosti obrazložitve je treba ugotoviti, da če v izpodbijani uredbi ni nikjer navedeno vprašanje proizvodov pod PCN KE4, je to zato, ker se to vprašanje nanaša izključno na tožeči stranki. Tako tožeči stranki zato, ker je iz drugega dokumenta o dokončnem razkritju jasno in nedvoumno razvidno sklepanje Komisije, ne moreta Svetu očitati, da ni izpolnil svoje obveznosti obrazložitve.

69 Iz tega sledi, da je treba šesti tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo zahtev, ki izhajajo iz spoštovanja pravice do obrambe, in kršitvijo obveznosti obrazložitve v delu, v katerem se nanaša na določitev normalne vrednosti, zavrniti kot neutemeljen.

Posledice tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, niso odgovorile na vprašalnik

70 Tožeči stranki se v drugem in tretjem ter v delu šestega tožbenega razloga opirata na popolnoma enako okoliščino dejanskega stanja, in sicer na dejstvo, da je vsak od petih proizvajalcev brezšivnih cevi Skupnosti, ki jih je Komisija vključila v vzorec, na katerem je temeljila njena preiskava, povezan z družbami, ki niso predložile odgovorov na vprašalnik.

71 Po mnenju tožečih strank so posledice te dejanske okoliščine:

- kršitev člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe (drugi tožbeni razlog);
- kršitev načela prepovedi diskriminacije (drugi tožbeni razlog);
- kršitev člena 19(3) temeljne uredbe (drugi tožbeni razlog);
- kršitev člena 5(4) temeljne uredbe (tretji tožbeni razlog);
- kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve (šesti tožbeni razlog).

Kršitev člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe

- Trditve strank

72 V drugem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da če je vsak od petih proizvajalcev brezšivnih cevi Skupnosti iz vzorca povezan z eno ali več družbami za proizvodnjo ali

prodajo, ki niso predložile ločenih odgovorov na vprašalnik Komisije, ni mogoče šteti, da je teh pet proizvajalcev popolnoma sodelovalo. Vendar po mnenju tožečih strank izpodbijana uredba temelji na domnevnem popolnem sodelovanju industrije Skupnosti. Tožeči stranki iz tega sklepata, da je z oceno škode kršen člen 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.

- 73 Glede tega tožeči stranki na prvem mestu navajata, da ni mogoče izpolniti zahtev zgoraj navedenih določb temeljne uredbe, če se od vseh subjektov, ki so povezani s proizvajalci Skupnosti in vključeni v proizvodnjo ali prodajo zadevnega proizvoda, ne zahteva, da popolnoma in v celoti sodelujejo v preiskavi.
- 74 Na drugem mestu tožeči stranki navajata, da kršitve zgoraj navedenih določb ni mogoče upravičiti, kot to navidezno počne Komisija v svojem dopisu z dne 27. junija 2006, s tem, da delno sodelovanje skupine, ki ji pripada proizvajalec Skupnosti, nima znatnega učinka na določanje škode, nastale temu proizvajalcu ali industriji Skupnosti kot celoti. Komisija naj bi se po mnenju tožečih strank tako opirala na „načelo neškodljive napake“.
- 75 Prvič, tožeči stranki navajata, da Komisija ne trdi, da se načelo neškodljive napake uporablja za proizvajalce-izvoznike, s čimer bi bilo tudi njim dovoljeno, da v preiskavi sodelujejo zgolj delno.
- 76 Drugič, po mnenju tožečih strank neobstoj popolnih informacij o proizvodnji vseh povezanih proizvajalcev in prodaji prvim nepovezanim strankam ni neškodljiva napaka. Prvič, cene prenosa med člani enake skupine naj ne bi bile zanesljive in, drugič, oprostitev vseh povezanih trgovcev obveznosti odgovora na vprašalnik bi pomenila enako, kot če bi proizvajalci Skupnosti prejeli neizpolnjen ček in bi lahko izbrali podatke, ki so jih pripravljeni navesti, da bi tako lahko vplivali na oceno škode.

- 77 Tretjič, tožeči stranki trdita, da je pristop Komisije glede neobstoja znatnega učinka delnega sodelovanja skupine družb preveč poenostavljen in zato nepravilen. Z zgolj delnim sodelovanjem določenih subjektov v skupini je ustvarjena nepopolna in izkrivljena slika zadevne skupine ali industrije Skupnosti kot celote.
- 78 Četrtrič, tožeči stranki navajata, da z uporabo načela neškodljive napake kot smernice obrambe ni mogoče odpraviti večkratnih kršitev določb člena 3 temeljne uredbe.
- 79 Petič, tožeči stranki opozarjata, da Komisija, če ni prejela popolnih podatkov in jih ni mogla preveriti, ne more z gotovostjo potrditi, da sta bila obseg in vrednost proizvodnje in prodaje, o katerih ni bila obveščena, dovolj neznatna, da nista imela učinka na oceno škode.
- 80 Na tretjem mestu tožeči stranki navajata, da je imelo v tem primeru nepopolno sodelovanje proizvajalcev Skupnosti iz vzorca znaten učinek na oceno škode, nastale tem proizvajalcev in industriji Skupnosti kot celoti. Zlasti naj bi Komisija oprla svoje izračune stopnje škode skoraj izključno na transferne cene, ki so jih zaračunavali proizvajalci Skupnosti. Posledica te metode naj bi bilo znatno pretiravanje glede stopenj škode.
- 81 Svet v odgovor na trditve tožečih strank trdi, da so institucije upravičeno obravnavale vse vzorčene proizvajalce Skupnosti kot sodelujoče.

82 Svet namreč navaja, da pojma sodelovanje ni treba razumeti dobesedno, kot da pomeni zagotavljanje popolnih in natančnih odgovorov na vsa vprašanja Komisije. Komisija naj bi vedno presojala, ali in v kolikšni meri je bila preiskava ogrožena zaradi dejstva, da določene informacije niso bile posredovane. To naj bi veljalo tako za izvoznike kot za proizvajalce Skupnosti, čeprav Komisija lahko uporabi različna merila za izvoznike in proizvajalce Skupnosti, ker ti dve skupini družb posredujeta informacije za različne namene. Glede tega Svet sicer navaja, da se nikoli ni nameraval sklicevati na neškodljivo napako, da bi upravičil zatrjevane kršitve.

83 V tem primeru Komisija po mnenju Sveta glede na dejstva, s katerimi je bila seznanjena, iz industrije Skupnosti upravičeno ni izključila nobene vzorčene družbe.

84 Glede, prvič, trditve tožečih strank, da naj bi bil izračun stopnje škode zaradi nesodelovanja izkrivljen, Svet opozarja, da Komisija potrebuje prodajne cene za prvega nepovezanega kupca za ugotovitev povprečnih prodajnih cen vseh proizvajalcev Skupnosti in tehtane povprečne stopnje nelojalnega nižanja cen. V tem primeru naj bi bila povprečna stopnja nelojalnega nižanja cen 32 %. Po mnenju Sveta naj bi bila ta stopnja, vključno z manjkajočimi podatki o prodaji nekaterih povezanih družb, lahko 30, 32 ali 35 %, kar nikakor ne bi spremenilo ugotovitve, da je prišlo do pomembnega nelojalnega nižanja cen in je zaradi dampinškega uvoza nastala škoda industriji Skupnosti. Svet tudi trdi, da je sklicevanje tožečih strank na izračun stopnje škode v teh okoliščinah neumestno. Stopnja škode naj bi bila pomembna zgolj za uporabo pravila nižje dajatve, v skladu s katerim mora biti uvedena dajatev enaka stopnji dampinga ali stopnji škode, če je ta nižja. V tem primeru naj vključitev prodaje zadevnega izdelka, ki sta ga opravili družbi Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (v nadaljevanju: VMOG Združeno kraljestvo) in Productos Tubulares, ki je skupaj pomenila manj kot 8 % prodaje zadevnega izdelka, ki ga je ustvarila industrija Skupnosti, v nobenem primeru ne bi imela za posledico znižanja stopnje škode, ocenjene na 57 %, na nižjo stopnjo od stopnje dampinga, ocenjene na 25,7 %.

85 Svet nadalje trdi, da se tožeči stranki opirata na predpostavko, da vzorčeni proizvajalci Skupnosti, v imenu katerih je bila vložena pritožba, v bistvu niso sodelovali. Ker pomanjkanje informacij glede določenih družb, povezanih s proizvajalci Skupnosti, ni pomembneje vplivalo na analizo škode in vzročne zveze, naj bi bila ta predpostavka napačna in bi bilo treba zavrniti trditev o kršitvi člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.

– Presoja Sodišča prve stopnje

86 Kot je bilo že poudarjeno v točkah 38 in 39 zgoraj, mora biti nadzor sodišč Skupnosti nad presojo institucij, ker imajo institucije Skupnosti na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti ekonomskih, političnih in pravnih položajev, ki jih morajo preučevati, omejen na preverjanje, ali so se spoštovala postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno ter da ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali zlorabo pooblastil.

87 Dalje je treba poudariti, da čeprav je v okviru temeljne uredbe naloga Komisije kot preiskovalnega organa, da določi, ali je proizvod, na katerega se nanaša protidampinški postopek, predmet dampa in zaradi njega nastaja škoda, če se sprosti v prosti promet v Skupnosti, in se torej ta institucija pri tem ne more razbremeniti enega dela dokaznega bremena, ki ga nosi v tem pogledu (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1997 v zadevi EFMA proti Svetu, T-121/95, Recueil, str. II-2391, točka 74, in zgoraj v točki 41 navedeno sodbo Acme proti Svetu, točka 40), ostaja dejstvo, da s temeljno uredbo Komisiji ni podeljeno pooblastilo za preiskavo, s katerim bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali predložijo informacije. V teh okoliščinah sta Svet in Komisija odvisna od prostovoljnega sodelovanja strank, da jima posredujejo potrebne informacije v določenih rokih. Odgovori teh strank na vprašalnik, naveden v členu 6(2) temeljne uredbe, so torej bistveni za potek protidampinškega postopka (zgoraj v točki 38 navedena sodba Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, točka 65).

- 88 Vendar je iz člena 18 temeljne uredbe z naslovom „Ne sodelovanje“ in, natančneje, iz njegovega odstavka (3) razvidno, da „[č]e informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih“.
- 89 V tem smislu je treba preučiti, ali, kot trdita tožeči stranki, dejstvo, da družbe, povezane s proizvajalci Skupnosti, iz vzorca niso predložile odgovorov na vprašalnik, pomeni nesodelovanje teh proizvajalcev, s katerim je bila izkrivljena analiza škode in je v nasprotju s členom 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.
- 90 Čeprav so stranke v protidampinškem postopku načeloma dolžne v skladu s členom 6(2) temeljne uredbe odgovoriti na vprašalnik Komisije, iz besedila člena 18(3) te uredbe izhaja, da informacij, ki so predložene v drugi obliki ali drugem dokumentu ni treba zanemariti, kadar so izpolnjeni štirje pogoji, ki jih ta člen našteva.
- 91 Tako stranki ni mogoče očitati nesodelovanja, kadar ni odgovorila na vprašalnik, vendar je zagotovila informacije v drugem dokumentu, prvič, če zaradi morebitnih pomanjkljivosti ni pretirano oteženo doseganje razumno točnih ugotovitev, drugič, če so informacije pravočasno predložene, tretjič, če so preverljive in četrtič, če je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.
- 92 Iz tega sledi, da v nasprotju s trditvijo tožečih strank dejstvo, da družba, povezana s proizvajalcem Skupnosti, ne odgovori na vprašalnik Komisije, ne pomeni nujno, da je

treba za tega proizvajalca šteti, da ne sodeluje. Navedenega proizvajalca se tako ne obravnava kot nesodelujočega, če pomanjkljivosti v predložitvi podatkov ne vplivajo znatno na potek preiskave.

93 V tem primeru je iz spisa razvidno, da je Komisija pripravila in vsakemu od proizvajalcev Skupnosti poslala poseben vprašalnik za njihove povezane družbe za proizvodnjo in prodajo. Ti proizvajalci so torej morali predložiti odgovore na vprašalnik za vsako od teh povezanih podjetij. Vendar je iz predloženih dokazov Sveta razvidno, da spodaj navedene povezane družbe niso predložile odgovorov na ta vprašalnik:

- Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (v nadaljevanju: VMOG Nemčija), družba za proizvodnjo in prodajo, povezana z družbo V & M Nemčija;
- Productos Tubulares, SA, družba za proizvodnjo in prodajo, povezana z družbo Tubos Reunidos;
- Acecsa-Aceros Calibrados, SA (v nadaljevanju: Acecsa), družba za proizvodnjo in prodajo, povezana z družbo Tubos Reunidos;
- Almesa Almacenes Metalurgicos (v nadaljevanju: Almesa), trgovska družba, povezana z družbo Tubos Reunidos;
- Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, trgovske družbe ali družbe za nadaljno prodajo in distribucijo, povezane z družbo Dalmine;

- Tenaris West Africa Ltd, družba, povezana z družbo Dalmine, pristojna za predelavo cevi in administrativne naloge.

- 94 Sicer je iz dokazov v spisu razvidno, da je družba za proizvodnjo in prodajo VMOG Združeno kraljestvo, povezana z družbama V & M Nemčija in V & M Francija, odgovorila na vprašalnik po izteku roka. Zato Komisija tega ni upoštevala pri določanju škode.
- 95 Treba je torej ugotoviti, ali so za te družbe štirje pogoji iz člena 18(3) temeljne uredbe izpolnjeni, tako da Svetu ne bo mogoče očitati, da je storil očitno napako pri presoji, s tem da je menil, da zaradi nepredložitve odgovorov družb, povezanih s proizvajalci Skupnosti, na vprašalnik ni bilo izkrivljeno niti določanje škode niti izračun stopnje škode.
- 96 Glede, prvič, določanja škode je treba za vsako povezano družbo opraviti analizo podatkov, s katerimi sta razpolagala Svet in Komisija, da bi preverili, ali je zaradi pomanjkljivosti na strani teh družb, ki so posledica nepredložitve odgovorov na vprašalnik, to določanje pretirano težavno. Glede povezanih družb za proizvodnjo in prodajo je treba posebej opozoriti na pomanjkljivosti podatkov v zvezi s proizvodnjo in prodajo povezanih družb in na njihov morebiten vpliv na določanje škode. Poleg tega je treba preveriti, ali podatki, s katerimi razpolagata Svet in Komisija, izpolnjujejo zadnje tri pogoje iz člena 18(3) temeljne uredbe.
- 97 Glede družbe VMOG Nemčija je iz odgovorov na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje razvidno, da se je Svet, da bi presodil učinek nepredložitve odgovorov te družbe na vprašalnik, oprl na te dokaze: seznam prodaje družbe V & M Nemčija po posameznih transakcijah, tabelo obsega proizvodnje družbe V & M Nemčija ter tabelo obsega in

vrednosti prodaje družbe V & M Nemčija. Te dokumente je pravočasno vložila družba V & M Nemčija in jih je preverila Komisija.

98 Ker sta bila, kot je to potrjeno z dokumenti Sveta, obseg prodaje in proizvodnje družbe VMOG Nemčija vključena v odgovorih na vprašalnik družbe V & M Nemčija, se ju je upoštevalo pri določanju škode. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Svet ni storil očitne napake pri presoji, ker od družbe VMOG Nemčija ni zahteval predložitve odgovorov na vprašalnik in ker je menil, da zaradi dejstva, da družba VMOG Nemčija ni odgovorila na vprašalnik, ni bilo izkrivljeno določanje škode.

99 Glede družbe Productos Tubulares je iz odgovorov na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje razvidno, da se je Svet pri presoji vpliva dejstva, da ta družba ni odgovorila na vprašalnik, na določanje škode oprl na naslednje dokaze: različico odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki vsebuje zaupne podatke, in prilogo, ki vsebuje zaupne podatke in vključuje oceno proizvodne zmogljivosti in proizvodnje proizvajalcev Skupnosti, ki ne podpirajo pritožbe, k pritožbi. Te podatke je pravočasno posredovala družba Productos Tubulares.

100 Najprej je treba opozoriti, da družba Productos Tubulares, za razliko od družbe Tubos Reunidos, ni podprla pritožbe. Podatkov o njej se zato načeloma ne bi smelo upoštevati pri analizi stanja industrije Skupnosti iz uvodnih izjav od 155 do 176 izpodbijane uredbe, to je pri analizi, ki bi bila bistvenega pomena za določanje škode, razen če bi bila zaradi te opustitve analiza izkrivljena. V zadnjem navedenem primeru je bilo treba te podatke bodisi upoštevati bodisi izključiti podatke v zvezi z družbo Tubos Reunidos. V tem primeru je iz dokumentov, ki jih je predložil Svet, razvidno, da proizvodnja in prodaja družbe Productos Tubulares pomenita manj kot 3 % celotne proizvodnje in prodaje industrije Skupnosti med obdobjem preiskave. To pomeni, da čeprav je dejstvo, da družba Productos Tubulares ni odgovorila na vprašalnik, vplivalo na določanje škode in ugotavljanje vzročne zveze, je bil ta vpliv lahko zgolj neznaten. Poleg tega, čeprav Svet ni razpolagal z nobenim podatkom o obdobju pred obdobjem preiskave, namreč

obdobju med letoma 2001 in 2003, pomanjkanje podatkov o tem obdobju ne vpliva na določanje škode, saj bi zaradi manjkajočih podatkov Svet v najboljšem primeru lahko škodo podcenil, ne pa je precenil. Poleg tega je Svet pri družbi Tubos Reunidos preveril, da ni bilo nobene prodaje med njo in družbo Productos Tubulares.

- 101 Treba je torej ugotoviti, da Svet ni storil očitne napake pri presoji, s tem da od družbe Productos Tubulares ni zahteval predložitve odgovorov na vprašalnik in s tem da je menil, da zaradi dejstva, da ta družba ni odgovorila na vprašalnik, ni bilo izkrivljeno določanje škode.
- 102 Glede družbe Acecsa je iz navedb Sveta razvidno, da je med obdobjem preiskave ta družba kupila zgolj majhno količino zadevnega proizvoda od družbe Tubos Reunidos z namenom predelave v proizvod, ki ni zadevni proizvod. Poleg tega je iz dokazov v spisu, zlasti iz različice odgovorov na vprašalnik, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, družbe Tubos Reunidos razvidno, da je ta količina pomenila med obdobjem preiskave zgolj 4 % prodaje družbe Tubos Reunidos in zgolj 1 % celotne prodaje proizvajalcev Skupnosti, ki so podpirali pritožbo. Glede na zgoraj navedeno zaradi dejstva, da družba Acecsa ni predložila odgovorov na vprašalnik, podatki, ki so se uporabili za določanje škode, niso mogli biti znatno izkrivljeni. Za nameček, kot velja za družbo Productos Tubulares, čeprav Svet ni razpolagal z nobenim podatkom o obdobju pred obdobjem preiskave, namreč obdobju med letoma 2001 in 2003, pomanjkanje podatkov o tem obdobju ne vpliva na določanje škode, saj bi zaradi manjkajočih podatkov Svet v najboljšem primeru škodo lahko podcenil, ne pa je precenil. Poleg tega je družba Tubos Reunidos pravočasno odgovorila na vprašalnik, ki so ga preverile službe Komisije. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da Svet, s tem da od družbe Acecsa ni zahteval predložitve odgovorov na vprašalnik v predpisani obliki, ni storil očitne napake pri presoji.
- 103 Glede družbe Almesa je iz navedb sveta razvidno, da je trgovska družba. Obseg prodaje te družbe se je torej upošteval pri analizi škode s prodajo družbe Tubos Reunidos, ki ji je bila namenjena. Poleg tega je iz dokazov v spisu, zlasti iz različice odgovorov družbe Tubos Reunidos na vprašalnik, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, razvidno, da so bile v povprečju cene, ki jih je družba Tubos Reunidos zaračunala družbi Almesa višje od

cen, ki so se zaračunale neodvisnim strankam. To pomeni, da številka, ki se je upoštevala pri vrednosti prodaje, ni bila podcenjena in torej zaradi nje določanje škode ni bilo izkrivljeno. Treba je torej ugotoviti, da Svet, s tem da od družbe Almesa ni zahteval zagotovitve dodatnih podatkov v obliki odgovorov na vprašalnik v predpisani obliki, ni storil očitne napake pri presoji.

104 Glede družb Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) in Quality Tubes je iz navedb Sveta razvidno, da družba Dalmine med obdobjem preiskave ni opravila nobene prodaje družbam Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland in Eurotube. Glede družb Quality Tubes in Tenaris Global Services (UK) je različica odgovorov družbe Dalmine na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, vsebovala seznam posameznih transakcij njihove prodaje, kar pomeni, da so bili ti podatki upoštevani pri analizi škode. Končno je bila prodaja družbe Dalmine France v Skupnosti neizogibno obrobna, saj je celotna prodaja družbe Dalmine tem šestim družbam znašala manj kot 4 % celotne prodaje industrije Skupnosti zadevnega proizvoda med obdobjem preiskave.

105 V vsakem primeru je iz dokazov v spisu in zlasti iz različice odgovorov družbe Dalmine na vprašalnik, ki ne vsebuje zaupnih podatkov – različice, ki je bila predložena pravočasno in so jo preverile službe Komisije – razvidno, da se družbe Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) in Quality Tubes ukvarjajo bodisi s trgovino bodisi z nadaljno prodajo in distribucijo. Iz tega sledi, da se je pri analizi škode obseg prodaje teh družb upošteval s prodajo, ki jo je tem družbam opravila družba Dalmine.

106 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Svet, s tem da od družb Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) in Quality Tubes ni zahteval dodatnih podatkov v obliki odgovorov na vprašalnik v predpisani obliki in s tem da je štel, da je družba Dalmine sodelovala v preiskavi, ni storil očitne napake pri presoji.

107 Glede družbe Tenaris West Africa je iz navedb Sveta razvidno, da ta družba ni bila vključena niti v proizvodnjo niti v prodajo zadevnega proizvoda. Poleg tega je iz odgovorov na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje razvidno, da se je Svet oprl na elektronsko sporočilo družbe Dalmine Komisiji z dne 24. maja 2006, da bi presodil učinek dejstva, da ta družba ni predložila odgovorov na vprašalnik. Ker je bilo to elektronsko sporočilo pravočasno, je treba ugotoviti, da Svet ni storil očitne napake pri presoji, s tem da od te družbe ni zahteval dodatnih podatkov v obliki odgovorov na vprašalnik v predpisani obliki in s tem da je štel, da je družba Dalmine sodelovala v preiskavi.

108 Nazadnje je treba glede družbe VMOG Združeno kraljestvo poudariti, da njenih podatkov ni bilo mogoče uporabiti pri določanju škode, ker je ta družba svoj odgovor predložila po izteku roka. V vsakem primeru iz dokazov v spisu izhaja, da ta družba ni podpirala pritožbe. Podatkov o njej se torej načeloma ni smelo upoštevati pri analizi stanja industrije Skupnosti zaradi določanja škode, razen če bi bilo zaradi te opustitve to določanje izkrivljeno. V zadnjem navedenem primeru je bilo treba te podatke bodisi upoštevati bodisi izključiti podatke v zvezi z družbama V & M Nemčija in V & M Francija. Za presojo, ali bo analiza izkrivljena, se je Svet oprl na te dokumente: tabelo obsega proizvodnje družbe VMOG Združeno kraljestvo, tabelo obsega in vrednosti proizvodnje družbe VMOG Združeno kraljestvo ter seznam prodaje družbe VMOG Francija po posameznih transakcijah.

109 Kot je potrjeno s predloženimi dokumenti, je Svet lahko na podlagi prepoznega odgovora ugotovil, da je prodaja družbe VMOG Združeno kraljestvo med obdobjem preiskave pomenila zgolj manj kot 3 % celotne prodaje proizvajalcev Skupnosti, v imenu katerih je bila vložena pritožba. Neupoštevanje teh 3 % torej ni moglo imeti odločilnega vpliva na določanje škode. Poleg tega je treba upoštevati, da so bile informacije, na katere se je Svet oprl za ugotovitev deleža prodaje te družbe v prodaji industrije Skupnosti, predložene pravočasno v smislu člena 18(3) temeljne uredbe.

- 110 Treba je torej ugotoviti, da Svet, s tem da iz opredelitve industrije Skupnosti ni izključil družb V & M Nemčija in V & M Francija, proizvajalcev Skupnosti iz vzorca, povezanih z družbo VMOG Združeno kraljestvo, ni storil očitne napake pri presoji.
- 111 Glede izračuna stopnje škode je treba, tako kot Svet, poudariti, da se v skladu s členom 9(4) temeljne uredbe, ki določa pravilo nižje dajatve, stopnja škode uporablja za določanje stopnje protidampinške dajatve, le kadar je stopnja dampinga višja od nje. V tem primeru je stopnja protidampinške dajatve temeljila na stopnji dampinga tožečih strank, torej na 25,7 %, ne pa na 57-odstotni stopnji škode. Če bi stopnja škode temeljila na transfernih cenah, ki so jih proizvajalci Skupnosti zaračunavali družbam VMOG Združeno kraljestvo, Productos Tubulares in družbam, povezanim z družbo Dalmine, bi prodaja tem družbam pomenila več kot 10 % celotne prodaje industriji Skupnosti. Cene, ki so jih zaračunavale te povezane družbe, bi torej morale biti, kot poudarja Svet, popolnoma nesorazmerne glede na cene druge prodaje, ki se je upoštevala pri izračunu stopnje škode, da bi bila stopnja škode na nižji ravni od stopnje dampinga.
- 112 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da Svet, s tem da je menil, da zaradi nepredložitve odgovorov teh povezanih družb na vprašalnik nista bila izkrivljena niti določanje niti izračun stopnje škode, ni storil nobene očitne napake pri presoji in ni kršil člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.
- 113 Iz tega sledi, da je treba del drugega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe zavrnil kot neutemeljen.

Kršitev načela prepovedi diskriminacije

– Trditve strank

- 114 V drugem tožbenem razlogu tožeči stranki trdita, da je Svet kršil načelo prepovedi diskriminacije. Medtem ko naj bi namreč Komisija pri preiskavi zahtevala, da vse družbe, povezane s proizvajalci-izvozniki zadevnega proizvoda odgovorijo na njen vprašalnik, naj tega ne bi zahtevala od družb za prodajo, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti.
- 115 Tožeči stranki menita, da pojasnilo, ki ga je predložila Komisija, ne upravičuje diskriminatorne obravnave. Prvič, čeprav je res, da se stopnja dampinga računa za vsako skupino povezanih proizvajalcev-izvoznikov, medtem ko se škoda, nastala industriji Skupnosti, določa glede na celotni sektor, pa ni res, da se pri teh dveh operacijah zahteva različna stopnja sodelovanja zadevnih strank. Po mnenju tožečih strank je, tako kot je lahko stopnja dampinga izkrivljena, če skupina povezanih proizvajalcev predloži odgovor v imenu enega od njih, ki ne izvaja dampinga, medtem ko ga drugi izvaja, izkrivljeno tudi določanje škode, če proizvajalec Skupnosti, ki deluje v dveh različnih proizvodnih območjih, od katerih je na enem nastala škoda, na drugem pa ne, predloži odgovore na podlagi območja, na katerem je nastala škoda.
- 116 Drugič, tožeči stranki poudarjata, da se v postopku izračuna stopnje škode od proizvajalcev-izvoznikov in proizvajalcev Skupnosti zahteva, sodelovanje na popolnoma enaki ravni, tako da je kakršna koli diskriminacija med njimi neupravičena.
- 117 Tretjič, tožeči stranki navajata, da je tudi v samem besedilu vprašalnika proizvajalcem Skupnosti izrecno naložena dolžnost, da posredujejo informacije ne samo za vsako

povezano družbo proizvajalko, temveč tudi za vsako povezano družbo za prodajo. Z drugimi besedami, z njim naj bi se od njih zahtevalo enako kot od proizvajalcev-izvoznikov.

- 118 Svet zanika obstoj kršitve načela prepovedi diskriminacije. Tako navaja, da tožeči stranki nikoli ne poskušata prikazati, da sta dejstvi, da izvoznik ne odgovori na vprašalnik za povezane družbe in da nanj ne odgovori proizvajalec Skupnosti, podobna položaja. Po mnenju Sveta je zatrjevano različno obravnavanje upravičeno z različno rabo, ki so ji iskani podatki namenjeni, torej z določanjem škode v primeru podatkov, ki jih predložijo proizvajalci Skupnosti, in izračunom stopnje dampinga v primeru podatkov, ki jih predložijo proizvajalci-izvozniki. Poleg tega naj tožeči stranki ne bi dokazali, da je Komisija resnično različno obravnavala izvoznike in proizvajalce Skupnosti.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 119 Zatrjevano kršitev načela prepovedi diskriminacije je treba preučiti ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 58 zgoraj. Na podlagi te sodne prakse je diskriminacija mogoča le, če sta položaj proizvajalcev Skupnosti in položaj proizvajalcev-izvoznikov v tem primeru podobna ter če je Komisija prve obravnavala drugače kot druge.

- 120 Na začetku je treba ne glede na ta primer opozoriti, da položaja proizvajalcev-izvoznikov in proizvajalcev Skupnosti glede na obveznost odgovora na vprašalnik Komisije načeloma nista podobna. Kot je Svet poudaril v svojih navedbah, je tako namen odgovorov na vprašalnik, ki ga morajo predložiti proizvajalci-izvozniki, določanje stopnje dampinga, ki temelji na podatkih vsakega posameznega podjetja. Nasprotno je namen odgovorov na vprašalnik, ki ga morajo predložiti proizvajalci Skupnosti, določanje škode, ki temelji na analizi celotne industrije Skupnosti.

- 121 Ni pa mogoče izključiti, da so bile v tem primeru okoliščine, zaradi katerih je Komisija ugotovila, da morajo proizvajalci-izvozniki predložiti odgovor na vprašalnik za vse svoje povezane družbe, podobne tistim, zaradi katerih je ugotovila, da dejstvo, da družbe, navedene v točkah 93 in 94 zgoraj, ne predložijo takšnega odgovora, ne pomeni nesodelovanja.
- 122 Vendar je treba ugotoviti, da sta tožeči stranki poskušali izkazati, da sta bila položaj proizvajalcev-izvoznikov in položaj proizvajalcev Skupnosti teoretično primerljiva, toda nikakor nista dokazali, da je bilo v tem primeru tako.
- 123 Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeči stranki nista predložili nobenega dokaza, da je Komisija različno obravnavala proizvajalce-izvoznike in proizvajalce Skupnosti. V svojih navedbah namreč zgolj trdita, da Komisija priznava, da od družb, povezanih s proizvajalci Skupnosti, ne zahteva odgovorov na vprašalnik. Vendar ne dokažeta, da je bilo to zahtevano od proizvajalcev-izvoznikov.
- 124 Iz zgoraj navedenih ugotovitev je razvidno, da tožeči stranki nikakor nista dokazali domnevne diskriminatornosti odločitve Komisije, da od družb, povezanih s proizvajalci Skupnosti, ne zahteva predložitve odgovorov na vprašalnik Komisije.
- 125 Del drugega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo načela prepovedi diskriminacije je treba zato zavrnil kot neutemeljen.

Kršitev člena 19(3) temeljne uredbe

– Trditve strank

¹²⁶ V drugem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da naj se Svet – če bi, kot trdi Svet, preiskovalni spis vseboval podatke, iz katerih je razvidno, da dejstvo, da družbe, povezane s proizvajalci Skupnosti, niso odgovorile na vprašalnik, ni imelo znatnega učinka na presojo škode, ki je nastala proizvajalcem Skupnosti – v skladu s členom 19(3) temeljne uredbe ne bi mogel veljavno sklicevati na te podatke, ker nezaupen preiskovalni spis ne vsebuje nobenih podatkov te vrste.

¹²⁷ Svet potrjuje, da člen 19(3) temeljne uredbe ne določa, da je treba informacije, ki jih ne vsebuje noben nezaupen povzetek, vedno zanemariti, temveč da se takšne informacije lahko zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primerne vira dokazati, da so pravilne. Namen obveznosti strank v protidampinški preiskavi, določene v členu 19(3) temeljne uredbe, da zagotovijo nezaupen povzetek informacij, ki ga predložijo Komisiji, naj bi bil varstvo pravice do obrambe drugih strank. Svet ugotavlja, da lahko tožeči stranki kot razlog za razglasitev ničnosti protidampinškega ukrepa navajata, da je Komisija uporabila informacije, ki niso bile vsebovane v nobenem nezaupnem povzetku, samo če lahko izkažeta, da je uporaba teh informacij pomenila kršitev njune pravice do obrambe. V tem primeru naj ne bi bilo tako.

– Presoja Sodišča prve stopnje

¹²⁸ Najprej je treba opozoriti, da je bil očitek tožečih strank o kršitvi člena 19(3) prvič naveden v njuni repliki. Navajanje novih tožbenih razlogov med postopkom načeloma ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med

postopkom (sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. marca 2007 v zadevi Aluminium Silicon Mill Products proti Svetu, T-107/04, ZOdl., str. II-669, točka 60).

- 129 V tem primeru sta tožeči stranki ta nov očitke navedli kot odgovor na podatke, ki jih je Svet prvič navedel v točkah 52, 53, 55, 59, 60 in 64 ter v opombi na strani 31 odgovora na tožbo. Novi očitke tožečih strank o kršitvi člena 19(3) temeljne uredbe torej temelji na dejanskih okoliščinah, ki so se pojavile med postopkom. Iz tega sledi, da je treba ta očitke šteti za dopusten.
- 130 Glede utemeljenosti tega očitka je treba poudariti, prvič, da v besedilu člena 19(3) temeljne uredbe Komisiji dopušča zgolj preprosto možnost, da zanemari zaupno informacijo, ki ni na voljo v obliki nobenega nezaupnega povzetka.
- 131 Drugič, treba je ugotoviti, da je cilj člena 19 temeljne uredbe zaščita ne samo poslovnih skrivnosti, temveč tudi pravice do obrambe drugih strank v protidampinškem postopku. To pomeni, kot je razvidno iz sodne prakse, da v protidampinškem postopku nepravilno sporočanje nezaupnih povzetkov Komisije pomeni kršitev procesnih pravic, ki upravičuje razglasitev ničnosti uredbe, s katero so določene protidampinške dajatve, zgolj če zainteresirana stranka ni bila dovolj seznanjena z bistveno vsebino enega ali več zadevnih dokumentov in zato ni mogla veljavno izraziti svojega stališča o njihovi resničnosti ali primernosti (v tem smislu glej v zvezi s členom 8(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dampinškemu oziroma subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1), katerega zakonodajna vsebina je v bistvu enaka vsebini člena 19(3) temeljne uredbe, sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. oktobra 1998 v zadevi Industrie des poudres sphériques proti Svetu, T-2/95, Recueil, str. II-3939, točka 137). Treba je torej ugotoviti, tako kot Svet, da stranke v protidampinškem postopku lahko navajajo dejstvo, da je Komisija uporabila informacije, ki niso bile posredovane v obliki nobenega

nezaupnega povzetka, kot razlog za razglasitev ničnosti protidampinškega ukrepa, samo če lahko izkažejo, da je bila uporaba teh informacij kršitev njihove pravice do obrambe.

132 V teh okoliščinah je treba preveriti, ali sta Komisija in Svet kršila člen 19(3) temeljne uredbe. Glede tega Svet v svojih odgovorih na vprašanja Sodišča prve stopnje trdi, da se je Komisija, da bi preverila, ali dejstvo, da družbe, povezane s proizvajalci Skupnosti, niso predložile odgovorov na vprašalnik, ni vplivalo na oceno škode, oprla na te dokumente:

- za družbo VMOG Nemčija: na seznam prodaje družbe V & M Nemčija po posameznih transakcijah, tabelo obsega proizvodnje družbe V & M Nemčija ter tabelo obsega in vrednosti prodaje družbe V & M Nemčija; z drugimi besedami, Komisija se je oprla na dokumente v odgovoru družbe V & M Nemčija na vprašalnik, ki so bili predloženi v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov;
- za družbo VMOG Združeno kraljestvo: na tabelo obsega proizvodnje družbe VMOG Združeno kraljestvo, tabelo obsega in vrednosti proizvodnje družbe VMOG Združeno kraljestvo ter seznam prodaje družbe VMOG Francija po posameznih transakcijah; medtem ko je zadnji navedeni seznam vsebovala različica odgovora družbe V & M Francija na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, ki je obstajal v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, je prvi dve tabeli vsebovala različica odgovora družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, ki ni obstajal v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov;
- za družbo Productos Tubulares: na različico odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki vsebuje zaupne podatke, in priložo k pritožbi z zaupnimi podatki, ki vključuje oceno proizvodne zmogljivosti in proizvodnje proizvajalcev Skupnosti, ki ne podpirajo pritožbe; medtem ko je zadnji navedeni dokument obstajal v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, prvi dokument ni;

- za družbo Acecsa: na oddelek D.2 odgovora družbe Tubos Reunidos na vprašalnik, ki je obstajal tudi v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov;

- za družbo Almesa: na seznam prodaje družbe Tubos Reunidos po posameznih transakcijah; ta seznam je vsebovala različica odgovora te družbe na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, ki je obstajal tudi v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov;

- za družbe Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) in Quality Tubes: na dokumente, ki jih je vsebovala različica odgovora družbe Dalmine na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, ki je obstajal v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov;

- za družbo Tenaris West Africa: na elektronsko sporočilo družbe Dalmine Komisiji z dne 24. maja 2006, ki ni obstajalo v različici, ki ne vsebuje zaupnih podatkov.

¹³³ Treba je torej ugotoviti, ali je bilo dejstvo, da se je Komisija oprla na različico odgovora družbe V & M Združeno kraljestvo na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, različico odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki vsebuje zaupne podatke, in elektronsko sporočilo družbe Dalmine Komisiji z dne 24. maja 2006, ne da bi obstajala različica teh dokumentov, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, kršitev pravice do obrambe.

¹³⁴ Obstoj takšne kršitve je treba presojati ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 64 zgoraj. V skladu s to sodno prakso mora biti zainteresiranim strankam omogočeno, da primerno predstavijo svoje stališče o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala. Vendar je

glede kršitve pravice do vpogleda v spis treba poudariti, da bi takšna kršitev lahko povzročila popolno ali delno razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe le, če bi bila lahko posledica razkritja listine, čeprav omejenega, drugačen izid upravnega postopka, kadar bi se zadevno podjetje med tem postopkom lahko sklicevalo nanjo (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. januarja 2008 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, T-206/07, ZOdl., str. II-1, točka 71).

135 V tem primeru tožeči stranki trdita, da naj bi te dokumente potrebovali za dokaz, da je bila zaradi dejstva, da družbe VMOG Združeno kraljestvo, Tubos Reunidos in Tenaris West Africa niso odgovorile na vprašalnik, izkrivljena analiza škode. Vendar je bilo v točkah 101, 108 in 107 zgoraj ugotovljeno, da Svet ni storil nobene očitne napake pri presoji, s tem da je menil, da nepredložitev ali neupoštevanje odgovorov družb Productos Tubulares, VMOG Združeno kraljestvo in Tenaris West Africa na vprašalnik ni vplivalo na določanje škode. Zaradi razkritja različice odgovora družbe V & M Združeno kraljestvo na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, različice odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki vsebuje zaupne podatke, in elektronskega sporočila družbe Dalmine Komisiji z dne 24. maja 2006 naj zato izid upravnega postopka ne bi mogel biti drugačen.

136 Iz tega sledi, da je treba del tretjega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo člena 19(3) temeljne uredbe zavrniti kot neutemeljen.

Kršitev člena 5(4) temeljne uredbe

– Trditve strank

¹³⁷ Tožeči stranki v utemeljitev tretjega tožbenega razloga navajata, da je Svet, s tem da ni zaključil postopka, čeprav je bila stopnja podpore pritožbi zaradi nesodelovanja industrije Skupnosti nižja od minimuma iz uredbe, torej 25 % proizvodnje Skupnosti, kršil člen 5(4) temeljne uredbe.

¹³⁸ Svet opozarja, da temelji ta tožbeni razlog na trditvi, da proizvajalci Skupnosti iz vzorca, v imenu katerih je bila vložena pritožba, niso sodelovali. Po mnenju Sveta je treba tretji tožbeni razlog zavrnil, ker je ta trditev napačna zaradi razlogov, navedenih v drugem tožbenem razlogu.

– Presoja Sodišča prve stopnje

¹³⁹ Treba je poudariti, da člen 5(4) temeljne uredbe ne obvezuje Komisije, da zaključi protidampinški postopek v teku, kadar se stopnja podpore pritožbi zniža pod minimalni prag iz uredbe, torej 25 % proizvodnje Skupnosti. Ta člen se namreč nanaša le na stopnjo podpore pritožbi, ki je potrebna, da Komisija lahko sproži postopek. Ta razlaga je potrjena z besedilom člena 9(1) temeljne uredbe, na podlagi katerega se „[k]jer se pritožba umakne, [...] lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Skupnosti“. Tako Komisija ni zavezana zaključiti postopka, čeprav je industrija Skupnosti umaknila pritožbo, temveč ima na voljo zgolj možnost, da to stori.

140 V tem primeru je treba ugotoviti, da je bila zahtevana stopnja podpore pritožbi dosežena ob začetku postopka, vendar se je med postopkom domnevno znižala pod mejo 25 %, ko je Komisija zahtevala od proizvajalcev Skupnosti, naj odgovorijo na njen vprašalnik. V tem primeru zato Svetu ne more biti očitana nikakršna kršitev člena 5(4) temeljne uredbe.

141 Poleg tega je treba poudariti, da v tem primeru ne gre za takšno kršitev, čeprav člen 5(4) temeljne uredbe nalaga Komisiji obveznost, da zaključi postopek, če se je stopnja podpore pritožbi med postopkom znižala pod 25-odstotni minimalni prag iz uredbe. V točki 112 zgoraj je bilo namreč ugotovljeno, da Svet ni storil očitne napake pri presoji, s tem da je menil, da nepredložitev odgovorov družb, povezanih s proizvajalci Skupnosti, na vprašalnik ni imela učinka na analizo škode, ki je bila povzročena industriji Skupnosti. To pomeni, da je treba proizvajalce Skupnosti iz vzorca obravnavati kot sodelujoče, kar pomeni, da ni mogoče ugotoviti nikakršnega zmanjšanja stopnje podpore pritožbi.

142 Tretji tožbeni razlog je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve

– Trditve strank

143 V šestem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da so jima bile kršene pravice do obrambe. Glede tega trdita, da naj bi jima bilo dejstvo, da je Svet menil, da nepopolno sodelovanje nekaterih proizvajalcev Skupnosti iz vzorca ni imelo znatnega učinka na oceno škode, nastale tem proizvajalcev in industriji Skupnosti kot celoti, sporočeno šele

na dan sprejetja izpodbijane uredbe. Svet naj tudi ne bi izpolnil obveznosti obrazložitve, saj izpodbijana uredba ne zagotavlja ustreznega odgovora na trditve tožečih strank v zvezi z nesodelovanjem industrije Skupnosti.

- ¹⁴⁴ Svet poudarja, da sta tožeči stranki predložili stališča o nesodelovanju industrije Skupnosti v dveh dopisih z dne 3. aprila in 4. maja 2006 in prejeli odgovor Komisije v drugem dokumentu o dokončnem razkritju. Glede domnevne kršitve obveznosti obrazložitve naj bi izpodbijana uredba opisovala sestavo industrije Skupnosti, v imenu katere je bila vložena pritožba, in izbiro vzorca. Poleg tega naj bi Komisija odgovorila na trditve tožečih strank v drugem dokumentu o dokončnem razkritju, v svojem sporočilu v odgovor na stališča tožečih strank o prvem dokumentu o dokončnem razkritju in v svojem dopisu z dne 16. junija 2006.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- ¹⁴⁵ Šesti tožbeni razlog tožečih strank v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve v delu, ki se nanaša na določanje škode, je treba preučiti ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 64 in 65 zgoraj.

- ¹⁴⁶ Glede, najprej, domnevne kršitve pravice do obrambe je treba pojasniti, da čeprav je zakonodajalec, kot je navedeno v točki 64 zgoraj, nameraval na podlagi člena 20(2) temeljne uredbe zadevnim strankam, zlasti izvoznikom, priznati pravico do obveščenosti o bistvenih dejstvih in preudarkih, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih protidampinskih ukrepov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 19. novembra 1998 v zadevi Champion Stationery in drugi proti Svetu, T-147/97, Recueil, str. II-4137, točka 55), Komisiji ni treba obvestiti zadevnih strank o vseh

različnih dejanskih in pravnih elementih, ki so glede tega upoštevni (v tem smislu glej zgoraj v točki 65 navedeno sodbo Ferchimex proti Komisiji, točka 118).

147 V tem primeru tožeči stranki v bistvu navajata, da dejstvo, da ju je Svet pozno obvestil o posebnih razlogih, zaradi katerih je proizvajalce Skupnosti iz vzorca obravnaval, kot da so veljavno sodelovali v preiskavi, pomeni kršitev pravice do obrambe.

148 Treba je ugotoviti, da Komisiji ni treba obveščati zadevnih strank o podrobnostih ocene navedene škode, čeprav so vprašanja v zvezi z opredelitvijo industrije Skupnosti in veljavnostjo vzorca proizvajalcev Skupnosti, ki ga je izbrala Komisija, bistvena za določanje škode. Zlasti dejstvo, da je v tem primeru Komisija menila, da nekaterim družbam, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, ni bilo treba predložiti odgovora na njen vprašalnik, če odgovori, ki bi jih ta podjetja lahko predložila, ne bi imeli učinka na analizo škode, ni bilo bistveno za določanje škode, ki ga je morala Komisija opisati v dokumentu o dokončnem razkritju.

149 Glede tega je treba poudariti, da je prvi dokument o dokončnem razkritju z dne 27. februarja 2006 vseboval v točki 1.4.2 splošno obrazložitev izbire vzorca proizvajalcev Skupnosti in v točki 4.1 splošni opis proizvajalcev Skupnosti, ki podpirajo pritožbo in se zanje za potrebe preiskave in zlasti določanja škode šteje, da oblikujejo industrijo Skupnosti v smislu členov 4(1) in 5(4) temeljne uredbe. V točki 1.4.2 je bilo navedeno, da je bil proizvajalec Skupnosti, ki je bil sprva izbran v vzorec in ni sodeloval, zamenjan z drugim proizvajalcem.

150 Po prvem dokumentu o dokončnem razkritju sta tožeči stranki z dopisom z dne 3. aprila 2006 zahtevali podrobnejša pojasnila glede sestave vzorca, natančneje glede

identitete proizvajalca Skupnosti, ki je zavrnil sodelovanje, dneva predložitve odgovorov družb VMOG Združeno kraljestvo in Rohrwert Maxhütte na vprašalnik, sodelovanja družbe VMOG Združeno kraljestvo ter podpore družbe Productos Tubulares pritožbi.

- 151 Komisija je odgovorila na vsako od teh zahtev po pojasnilih v točkah od 3 do 6 priloge C k drugemu dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006. Tožeči stranki sta nato podali druga stališča o teh različnih točkah v svojem dopisu z dne 4. maja 2006. Komisija je nanje odgovorila v dopisu z dne 16. junija 2006, ki sta ga tožeči stranki prejeli 27. junija 2006, kot je razvidno iz dokumentov, ki sta jih predložili.
- 152 Čeprav sta tožeči stranki stališča Komisije v odgovor na dopis z dne 4. maja 2006 prejeli šele 27. junija 2006, na dan sprejetja izpodbijane uredbe, je treba šteti, da tožečima strankama ni bilo zgolj omogočeno, da učinkovito izrazita svoje stališče o vprašanju opredelitve industrije Skupnosti in veljavnosti vzorca, temveč sta svoje stališče o tem dejansko izrazili. Dopis z dne 16. junija 2006 je namreč sledil izmenjavi stališč med tožečima strankama in Komisijo, ki je bila opisana v točkah od 149 do 151 zgoraj.
- 153 Del šestega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe je treba torej zavrniti v delu, v katerem se nanaša na vprašanje sodelovanja industrije Skupnosti.
- 154 Nadalje je treba v zvezi z domnevno kršitvijo obveznosti obrazložitve spomniti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 65 zgoraj, Svetu v obrazložitvi uredbe ni treba odgovoriti na vse dejanske in pravne navedbe zadevnih strank med upravnim postopkom. Poleg tega se v skladu s to sodno prakso tudi ne zahteva, da so v obrazložitvi navedeni vsi različni upoštevni pravni in dejanski elementi.

155 Kot je bilo poudarjeno v točki 148 zgoraj, dejstvo, da je v tem primeru Komisija menila, da nekaterim družbam, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, ni bilo treba predložiti odgovora na njen vprašalnik, če odgovori, ki bi jih ta podjetja lahko predložila, ne bi imeli učinka na analizo škode, ni bilo bistveno za določanje škode, ki ga je Komisija morala opisati v izpodbijani uredbi. Bistveni preudarki za določanje škode, ki jih je moral Svet navesti v izpodbijani uredbi, so povezani z opredelitvijo industrije Skupnosti in veljavnostjo vzorca proizvajalcev skupnosti.

156 Glede na to, da izpodbijana uredba vsebuje v svoji uvodni izjavi 12 splošno obrazložitev izbire vzorca proizvajalcev Skupnosti in v uvodni izjavi 14 splošni opis prejetih, sprejetih in preverjenih vprašalnikov, Svetu ne more biti očitana kršitev obveznosti obrazložitve.

157 Poleg tega je treba poudariti, da je dopis z dne 16. junija 2006 vseboval bistvene elemente sklepanja Komisije, zaradi katerih je menila, da nekaterim družbam, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, ni bilo treba predložiti odgovora na njen vprašalnik, če odgovori, ki bi jih ta podjetja lahko predložila, ne bi vplivali na analizo škode.

158 Iz tega sledi, da je treba zavrnil del šestega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve v delu, v katerem se nanaša na vprašanje sodelovanja industrije Skupnosti.

Prilagoditev prodajne cene družbe Sepco

159 V četrtem tožbenem razlogu in v delu šestega tožbenega razloga se tožeči stranki opirata na enako okoliščino dejanskega stanja, namreč na dejstvo, da je Svet od prodajne cene, ki jo je družba Sepco zaračunavala nepovezanim uvoznikom v Skupnosti, odštel znesek, ki ustreza proviziji, ne da bi izkazal, da so funkcije družbe Sepco podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

160 Po mnenju tožečih strank je Svet zaradi te dejanske okoliščine:

- storil očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe (četrti tožbeni razlog);
- storil očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe (četrti tožbeni razlog);
- kršil pravico do obrambe in obveznost obrazložitve (šesti tožbeni razlog).

Očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe

– Trditve strank

¹⁶¹ V četrtem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da je Svet, s tem da je od prodajne cene, ki jo je družba Sepco zaračunavala nepovezanim uvoznikom v Skupnosti, odštel znesek, ki ustreza proviziji, ne da bi izkazal, da so funkcije družbe Sepco podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, storil očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Natančneje, Svet naj niti v izpodbijani uredbi niti v faksu z dne 26. junija 2006 ne bi zadostil dokaznemu bremenu, ki mu je bilo naloženo.

¹⁶² Glede izpodbijane uredbe naj bi Svet v njeni uvodni izjavi 132 preprosto izjavil, da je bila v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe izvedena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala preko teh povezanih trgovcev, saj so ti opravljali podobne funkcije kot zastopnik, ki dela za provizijo.

¹⁶³ Tožeči stranki v zvezi s faksom z dne 26. junija 2006 opozarjata, da je Komisija v njem upoštevala naslednje dejavnike:

– tožeči stranki sta zadevni proizvod neposredno prodajali v Skupnosti;

- družba za prodajo v Ukrajini, povezana s tožečima strankama, namreč SPIG Interpipe, je delovala kot prodajni zastopnik za prodajo, ki jo je izvajala družba Sepco;
- povezave družbe Sepco s tožečima strankama ne zadostujejo in zaradi njih ni mogoče šteti, da je bila pod njunim nadzorom oziroma nadzorom družbe SPIG Interpipe, kot bi dejansko in pravno bila v primeru, če bi bila družba Sepco vključena izvozna služba.

164 Tožeči stranki menita, da teh dejstev ni treba upoštevati.

165 Prvič, Komisija naj bi v tem faksu upoštevala zgolj posredna dejstva, ki nikakor niso povezana s funkcijami družbe Sepco in nikakor ne zadostujejo kot dokaz, da družba Sepco deluje kot prodajni zastopnik.

166 Drugič, tožeči stranki poudarjata, da sta, čeprav sta dejansko neposredno prodajali v Skupnosti, prodajali novim državam članicam v prehodni fazi. Poleg tega naj dejstvo, da je ukrajinska trgovska družba SPIG Interpipe še naprej opravljala določene naloge posredovanja med družbo Sepco in tožečima strankama, še ne bi bilo razlog, da družba Sepco ne bi mogla imeti vloge trgovske službe tožečih strank.

167 Tretjič, tožeči stranki opozarjata, da se Komisija v utemeljitev svojega stališča, da družb ni mogoče dejansko ali pravno obravnavati, kot da sestavljajo enoten gospodarski subjekt, tako da bi se lahko štelo, da trgovske družbe opravljajo funkcije vključenih izvoznih služb, razen če imajo družbe enake končne upravičence, s tem da so pod skupnim nadzorom, ni sklicevala na nobeno pravno določbo. Takšen skupni nadzor naj bi dejansko obstajal. Domnevno bi Komisija morala biti s tem nadzorom seznanjena, saj

so bili predstavniki tožečih strank prisotni ob preveritvenih obiskih v prostorih družbe Sepco in so predstavniki družbe Sepco posredovali Komisiji določene pregledovane podatke, ki jih je zahtevala.

168 Četrtrič, tožeči stranki navajata, da se položaj družbe Sepco ne razlikuje od položaja družb za prodajo, katerih rezultati se konsolidirajo z rezultati proizvajalcev, s katerimi so povezane, da bi se določila normalna vrednost v izvozni družbi. Poudarjata, da se v teh okoliščinah Svet in Komisija ne sprašujeta, ali imajo družbe enake končne upravičence oziroma so pod skupnim nadzorom. Samo dejstvo neposrednega ali posrednega imetništva 5 % kapitala naj bi zadostovalo, da bi se lahko normalna vrednost določala na ravni enotnega gospodarskega subjekta, sestavljenega iz proizvajalca in povezanih družb za prodajo, za katere se šteje, da delujejo kot trgovska služba zadevne družbe.

169 Svet na trditve tožečih strank odgovarja, da družba Sepco ni bila vključena služba tožečih strank za izvoz v Skupnost, temveč trgovec, čigar funkcije so bile sorodne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

170 Prvič, Svet navaja, da tožeči stranki, čeprav se pri trditvah o funkciji družbe Sepco sklicujeta na vprašanje dokaznega bremena, dejansko izpodbijata ugotovitev institucij, da je bila družba Sepco trgovec, katerega funkcije so bile sorodne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Od tedaj naj bi bilo pomembno vprašanje, ali so se institucije oprle na dokaze, s katerimi se lahko izkaže ali na podlagi katerih se lahko sklepa, da so bile funkcije družbe Sepco funkcije trgovca, ki dela na podlagi provizije, in so lahko neposredno vplivale na primerljivost med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Svet in Komisija naj bi te dokaze poudarila.

- 171 Drugič, Svet trdi, da tožeči stranki nista predložili nikakršnega dokaza, da je bila pri teh ugotovitvah storjena očitna napaka pri presoji.
- 172 Prvič, tožeči stranki naj bi napačno navajali, da naj dejstvo, da je družba Sepco neodvisna družba, ne bi bilo pomembno. Poleg tega naj ne bi nikoli dokazali, da naj bi sami – ali skupna matična družba, v primeru družb Sepco in NTRP družba Allied Steel Holding BV – izvajali nadzor nad družbo Sepco.
- 173 Drugič, tožeči stranki naj bi tudi napačno nakazali, da naj bi zgolj dejstvo skupnega imetništva 5 % kapitala zadostovalo za ugotovitev, da je bila družba Sepco njuna vključena izvozna služba.
- 174 Tretjič, tožeči stranki naj ne bi upoštevali dejstva, da je bilo njuno razmerje z družbo Sepco razmerje kupca in prodajalca.
- 175 Četrtrič, ker tožeči stranki nista zanikali, da sta obe neposredno prodajali neodvisnim strankam v Skupnosti ali v tretjih državah, naj bi bilo iz te prodaje jasno razvidno, da sta imeli lastne vključene izvozne službe.
- 176 Petič, Svet navaja, da tožeči stranki napačno navajata, da naj bi institucije zaradi prisotnosti njunih predstavnikov ob preveritvenih obiskih v prostorih družbe Sepco in njune udeležbe v preiskavi ugotovile, da je družba Sepco kljub svoji ločeni pravni osebnosti dejansko izvozna služba tožečih strank. V resnici naj bi institucije iz tega lahko zgolj sklepale, da so družba Sepco in tožeči stranki sodelovale v preiskavi, ker so povezane družbe.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 177 V skladu z ustaljeno sodno prakso glede izračuna normalne vrednosti, ki pa se po analogiji lahko uporabi za izračun izvozne cene, delitev dejavnosti proizvodnje in prodaje v skupini, ki jo oblikujejo pravno ločene družbe, ne vpliva na dejstvo, da gre za enoten gospodarski subjekt, ki tako organizira vse dejavnosti, ki jih v drugih primerih izvaja subjekt, ki je enoten tudi v pravnem smislu (glej po analogiji sodbe Sodišča z dne 5. oktobra 1988 v zadevi Brother Industries proti Svetu, 250/85, Recueil, str. 5683, točka 16; z dne 10. marca 1992 v zadevi Matsushita Electric proti Svetu, C-175/87, Recueil, str. I-1409, točka 12, in z dne 13. oktobra 1993 v zadevi Matsushita Electric Industrial proti Svetu, C-104/90, Recueil, str. I-4981, točka 9).
- 178 Treba je poudariti, da je dejstvo, da se institucije oprejo na cene, ki jih prvi neodvisni kupec plača povezanemu distributerju, upravičeno, kadar je ugotovljeno, da proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo njegovih proizvodov, ki jo nadzoruje in s katero tvori enoten gospodarski subjekt. Z upoštevanjem cen povezanega distributerja se je mogoče izogniti temu, da stroški, ki so očitno zajeti s prodajno ceno proizvoda, kadar to prodajo opravlja vključeni oddelek za prodajo v organizaciji proizvajalca, niso več zajeti, kadar enako dejavnost prodaje izvaja pravno ločena družba, čeprav jo gospodarsko nadzoruje proizvajalec (v tem smislu glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 10. Marca 1992 v zadevi Canon proti Svetu, C-171/87, Recueil, str. I-1237, točke od 9 do 13).
- 179 Iz sodne prakse tudi izhaja, da enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo njegovih proizvodov, ki jo gospodarsko nadzoruje (v tem smislu glej zgoraj v točki 178 navedeno sodbo Canon proti Svetu, točka 9). Poleg tega je struktura kapitala pomemben pokazatelj obstoja enotnega gospodarskega subjekta (v tem smislu glej sklepne predloge generalnega pravobranilca Lenza k sodbi Sodišča z dne 7. julija 1994 v zadevi Gao Yao proti Svetu, C-75/92, Recueil, str. I-3141, I-3142, točka 33). Ugotovljeno je bilo tudi, da lahko enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec prevzame del funkcij prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe za

distribucijo njegovih proizvodov (zgoraj v točki 177 navedena sodba Matsushita Electric Industrial proti Svetu, točka 14).

- 180 Dalje je treba opozoriti, da se morajo institucije – tako kot mora stranka, ki na podlagi člena 2(10) temeljne uredbe predlaga prilagoditve, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga, predložiti dokaz, da je njen predlog upravičen – kadar menijo, da je treba opraviti prilagoditev, opirati na dokaze ali vsaj na indice, s katerimi se lahko ugotavlja obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. Novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu, T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 96).
- 181 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba preveriti, ali so institucije predložile dokaz ali vsaj pokazatelje, da funkcije družbe Sepco niso funkcije notranjega oddelka za prodajo, temveč so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.
- 182 Komisija je v svojem faksu z dne 26. junija 2006, naslovljenem na tožeči stranki, naštel tri dokaze, na katere so je oprla za ugotovitev, da je družba Sepco opravljala funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Prvič, tožeči stranki naj bi opravljali neposredno prodajo zadevnega proizvoda v Skupnosti. Drugič, družba SPIG Interpipe, povezana družba za prodajo v Ukrajini, naj bi delovala kot prodajni zastopnik za prodajo, ki je potekala med tožečima strankama in družbo Sepco. Tretjič, povezave družbe Sepco s tožečima strankama naj ne bi zadostovale in zaradi njih naj ne bi bilo mogoče šteti, da je pod njunim nadzorom oziroma da obstaja skupni nadzor družbe Sepco in tožečih strank.
- 183 Tožeči stranki sta spomnili na funkcije družbe Sepco v dveh dopisih z dne 22. marca in 4. maja 2006, naslovljenih na Komisijo. V teh dopisih sta pojasnili, da so funkcije družbe Sepco naslednje: zagotavljanje vsakodnevnih stikov z obstoječimi in morebitnimi strankami; predstavitev tehničnih značilnosti in uporabe brezšivnih cevi, ki jih

izdelujeta tožeči stranki; določanje prodajnih cen in politike, ki je sprejemljiva za trg in zadevne stranke; pošiljanje in prejemanje naročil; izdajanje računov in vse drugih prodajnih dokumentov; zagotavljanje poprodajnih storitev. Vendar nobena od teh navedb ni podprta z najmanjšim dokazom.

184 Treba je torej opozoriti, da je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 180 zgoraj, začetno dokazno breme na instituciji, ki meni, da je treba opraviti prilagoditev, in ne na zadevni stranki, na katero ta prilagoditev vpliva. Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 177 in 178 zgoraj, je treba šteti, da dokazi, ki jih Komisija navaja v utemeljitev prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, niso dovolj prepričljivi in se jih ne more šteti za pokazatelje, s katerimi se lahko ugotovi obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen.

185 Prvič, glede na dejstvo, da naj bi tožeči stranki opravljali neposredno prodajo proizvoda v Skupnosti, je treba spomniti na sodno prakso, navedeno v točki 179 zgoraj, v skladu s katero gre lahko za enoten gospodarski subjekt, kadar proizvajalec prevzame del funkcij prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe za distribucijo njegovih proizvodov. Kot je potrjeno z navedbami strank, se je torej neposredna prodaja v Skupnost, ki sta jo opravljali tožeči stranki, izvajala v nove države članice v prehodni fazi. Poleg tega sta tožeči stranki na obravnavi potrdili, da je obseg prodaje pomenil približno 8 % celotnega obsega prodaje tožečih strank v Skupnost in je bil torej obroben. Treba je torej ugotoviti, da sta tožeči stranki prevzeli zgolj funkcije prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe Sepco, in to samo za prehodno obdobje.

186 Drugič, glede na dejstvo, da naj bi družba SPIG Interpipe, povezana družba za prodajo v Ukrajini, posredovala kot prodajni zastopnik za prodajo, ki sta jo tožeči stranki opravili z družbo Sepco, Svet nikakor ne pojasni, zakaj naj bi bilo dejstvo, da družba Sepco prejema provizijo za prodajo, ki sta jo tožeči stranki opravili z družbo Sepco,

dokaz, da je družba Sepco opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in ovira za priznanje njenega statusa notranjega oddelka tožečih strank za prodajo.

187 Tretjič, glede domnevne nezadostnosti povezav družbe Sepco s tožečima strankama, zaradi katerih ni mogoče šteti, da je pod njunim nadzorom ali da je s tožečima strankama pod skupnim nadzorom, je treba poudariti, da je iz dokumentov v spisu razvidno, da sta družbi Sepco in NTRP povezani prek skupne matične družbe Allied Steel Holding, ki je bila med obdobjem preiskave imetnica 100 % kapitala družbe Sepco in 24 % kapitala družbe NTRP. Treba je torej ugotoviti, da gre v tem primeru za dejstvo, ki bi, če bi bilo potrjeno z drugimi upoštevnimi dokazi, lahko pripomoglo k ugotovitvi, da sta bili družbi Sepco in NTRP pod skupnim nadzorom in s katero v nobenem primeru ni izkazana nezadostnost povezav družb Sepco in NTRP. Te ugotovitve ne izpodbija trditev, da tožeči stranki nista zagotovili zadovoljivih informacij glede identitete dejanskih upravičencev delnic družb Niko Tube, SPIG Interpipe in 76 % kapitala družbe NTRP. Na enak način dejstva, da je razmerje med družbama Sepco in NTRP razmerje kupca in prodajalca, nikakor ni mogoče upoštevati pri izkazovanju, da slednji ne sestavljata enotnega gospodarskega subjekta ali da družba Sepco opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

188 Po drugi strani z dokumenti v spisu ni mogoče izkazati, da družbo Sepco nadzoruje družba Niko Tube ali da sta obe družbi pod skupnim nadzorom. Ko se je tožeči stranki na zaslišanju spraševalo o obstoju takšnih nadzorov, sta pojasnili, da je povezava med družbama Niko Tube in Sepco posledica, prvič, dejstva, da imata ti družbi tri skupne delničarje in, drugič, dejstva, da ima družba Allied Steel Holding v lasti 24 % delnic družbe NTRP in 100 % delnic družbe Sepco.

189 Treba je upoštevati, da na podlagi teh podatkov ni mogoče ugotoviti, da družbo Sepco nadzoruje družba Niko Tube ali da sta obe družbi pod skupnim nadzorom. Mogoče je samo ugotoviti, da med tema družbama obstaja posredna povezava.

190 Delu četrtega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe je treba zato ugoditi v delu, v katerem je Svet opravil prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP. Ta tožbeni razlog se v preostalem, torej v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, zavrne.

Očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe

– Trditve strank

191 V četrtem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da je Svet storil očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe tako, da je iz odbitka zneska, ki ustreza proviziji, ki bi jo prejel zastopnik, ki dela na podlagi provizije, od prodajne cene družbe Sepco razvidna funkcionalna asimetrija med normalno vrednostjo in izvozno ceno, to je asimetrija, ki vpliva na primerljivost cen.

192 Svet trdi, da tožeči stranki ne upoštevata dejstva, da sta sami pojasnili, da je družba SPIG Interpipe prejela provizijo za vso prodajo s posredovanjem družbe Sepco. Ker je bila družba SPIG Interpipe povezana tako z notranjo prodajo kot z izvozom in je prilagoditev zajemala le dodatno udeležbo družbe Sepco v izvozu, naj bi bila s to operacijo dosežena simetrija in ne asimetrija.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 193 Treba je upoštevati, da dela četrtega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe ni mogoče obravnavati kot samostojnega dela glede na del tega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo člena 2(10)(i) temeljne uredbe. V tem primeru tožeči stranki navajata, da prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe ni upravičena, saj naj bi imela za posledico funkcionalno asimetrijo, daleč od tega, da bi bili primerljivi normalna vrednost in izvozna cena. Takšna prilagoditev naj bi torej pomenila očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe.
- 194 V skladu s sodno prakso je tako iz besedila kot iz sistematike člena 2(10) temeljne uredbe razvidno, da se lahko prilagoditev izvozne cene ali normalne vrednosti opravi le zato, da se upoštevajo razlike med dejavniki, ki vplivajo na cene in tako na njihovo primerljivost (zgoraj v točki 180 navedena sodba Kundan in Tata proti Svetu, točka 94). Z drugimi besedami in z uporabo besed tožečih strank, namen prilagoditve je ponovna vzpostavitev simetrije med normalno vrednostjo in izvozno ceno.
- 195 Če je bila prilagoditev veljavno opravljena, to tako pomeni, da je bila z njo ponovno vzpostavljena simetrija med normalno vrednostjo in izvozno ceno. Nasprotno, če prilagoditev ni bila veljavno opravljena, to pomeni, da se je z njo ohranila ali celo nastala asimetrija med normalno vrednostjo in izvozno ceno.
- 196 V tem primeru se je delu četrtega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe ugodilo v delu, v katerem je Svet opravil prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba NTRP, vendar se ga je zavrnilo v delu, v katerem se

nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba Niko Tube (glej točko 190 zgoraj). Iz tega sledi, da je treba ugotoviti obstoj očitne napake pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, če je bila opravljena prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba NTRP, in neobstoja očitne napake pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, če je bila opravljena prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba Niko Tube.

- 197 Delu četrtega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe je treba torej ugoditi v delu, v katerem je Svet opravil prilagoditev izvozne cene, ki jo je družba Sepco uporabljala v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP. Ta tožbeni razlog se v preostalem, namreč v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, zavrne.

Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve

– Trditve strank

- 198 V šestem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da jima je bila kršena pravica do obrambe, ker sta dopis z dne 16. junija 2006 in faks z dne 26. junija 2006, ki sta bila oba dejansko sprejeta 27. junija 2006, vsebovala nova dejstva, s katerimi naj bi se izkazovalo, da družba Sepco ni bila izvozna služba tožečih strank. Kršen naj bi bil tudi člen 253 ES, saj izpodbijana uredba ne zagotavlja ustreznega odgovora na trditve tožečih strank v zvezi s tem vprašanjem.

199 Svet navaja, da je Komisija zagotovila pojasnila glede zadevne prilagoditve v svojem drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006. Tožeči stranki, ki naj bi navajali, da sta dopis z dne 16. junija 2006 in faks z dne 26. junija 2006 vsebovala nova dejstva, naj ne bi natančno navedli, katera so bila ta nova dejstva niti zakaj so bila nova. Končno, glede zatrjevanje kršitve člena 253 ES naj bi se vprašanje odbitka zneska, ki ustreza proviziji, od prodajne cene družbe Sepco obravnavalo v izpodbijani uredbi, natančneje v uvodni izjavi 132, v prvem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 27. februarja 2006, v drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 in v faksu z dne 26. junija 2006.

– Presoja Sodišča prve stopnje

200 Očitek v zvezi z domnevno kršitvijo pravice do obrambe je treba preučiti ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 64 in 146 zgoraj. V skladu s to sodno prakso imajo zadevne stranke v protidampinskih postopkih pravico do obveščenosti o bistvenih dejstvih in preudarkih, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih protidampinskih ukrepov. Poleg tega morajo biti zadevne stranke obveščene takrat, ko še vedno lahko učinkovito predstavijo svoje stališče pred sprejetjem izpodbijane uredbe (v tem smislu glej zgoraj v točki 146 navedeno sodbo *Champion Stationery* in drugi proti Svetu, točka 83, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 2004 v zadevi *Shanghai Teraoka Electronic* proti Svetu, T-35/01, ZOdl., str. II-3663, točka 330).

201 V tem primeru tožeči stranki v bistvu trdita, da sta bili o razlogih, zaradi katerih je bila opravljena prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, obveščeni pozno. Treba je torej upoštevati, da imata stranki, na katere se protidampinski postopek nanaša, pravico biti obveščeni ne samo o tem, da je bila opravljena prilagoditev pri primerjavi med normalno vrednostjo in izvozno ceno v skladu s členom 2(10) temeljne uredbe, temveč tudi o razlogih, zaradi katerih je bila prilagoditev opravljena. Obvestilo v zvezi s prilagoditvijo in razlogi, zaradi katerih je opravljena, je namreč bistveno, saj takšna prilagoditev neposredno vpliva na višino protidampinske dajatve. Glede tega je treba poudariti, da preproste obvestitve tožeči strank o tem, da je bila opravljena prilagoditev, ne da bi bili pojasnjeni razlogi zanj, ni mogoče šteti za zadostno glede na sodno prakso, navedeno v točkah 64 in 146 zgoraj. Iz te sodne prakse je namreč

razvidno, da so institucije Skupnosti dolžne zadevnim podjetjem zagotoviti uporabne podatke za obrambo njihovih interesov (zgoraj v točki 64 navedena sodba Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, točka 17). Zgolj s tem, da se tožeči stranki obvesti, da je bila opravljena prilagoditev, ne da bi bili navedeni razlogi, zaradi katerih je po mnenju Komisije takšna prilagoditev upravičena, naj jima ne bi bila omogočena obramba njihovih interesov, zlasti ne možnost pojasnitve, zakaj ti razlogi niso veljavni.

202 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da je v tem primeru Komisija obvestila tožeči stranki o svoji odločitvi, da se opravi prilagoditev izvozne cene, ki so jo uporabljali povezani uvozniki – med katerimi je bila družba Sepco – v prvem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 27. februarja 2006. Kot je razvidno iz besedila zadnjega navedenega dokumenta, je bila ta prilagoditev opravljena v skladu s členom 2(9) temeljne uredbe ter je zajemala odbitek vseh stroškov, ki so nastali med uvozom in nadaljno prodajo, in odbitek dobička.

203 Komisija je v drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 obvestila tožeči stranki, da je bila glede prodaje v Skupnost, pri kateri je posredovala družba Sepco, prilagoditev resnično opravljena na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe in ne na podlagi člena 2(9) temeljne uredbe, kot je bilo napačno navedeno v prvem dokumentu o dokončnem razkritju. Natančno je bilo navedeno, da je znesek opravljenega odbitka ostal nespremenjen. Po drugi strani ni Komisija zagotovila nobene utemeljitve, zakaj se je v tem primeru uporabil člen 2(10)(i) temeljne uredbe.

204 Tožeči stranki sta z dopisom z dne 4. maja 2006 obvestili Komisijo, da menita, da je bistveno, da izkaže, da so bile dejavnosti družbe Sepco podobne dejavnostim zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

205 Komisija je zgolj s faksom z dne 26. junija 2006 pojasnila, zakaj je menila, da so te funkcije podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in da je bila torej prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe upravičena. Glede tega je Komisija naštel tri funkcije, navedene v točki 182 zgoraj. Treba je torej ugotoviti, da ni Komisija, kot je potrdil Svet na obravnavi, pred svojim faksom z dne 26. junija 2006 tožečima strankama ni sporočila nikakršne informacije glede razlogov, zaradi katerih je menila, da je bila prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe upravičena.

206 Toda iz dokumentov v spisu je razvidno, da sta tožeči stranki ta faks prejeli 26. junija 2006 ob 19.06, kar je, kot poudarjata tožeči stranki, izven uradnih ur. Treba je torej upoštevati, da sta se tožeči stranki s tem dokumentom seznanili 27. junija 2006, na dan sprejetja izpodbijane uredbe.

207 Iz tega sledi, da je treba ugotoviti, da se tožeči stranki nista mogli seznaniti z navedbami Komisije v utemeljitev prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, na dan, ko bi lahko primerno predstavili svoje stališče glede tega, preden Svet sprejme izpodbijano uredbo.

208 Kakorkoli, takšna nepravilnost Komisije lahko pomeni kršitev pravice do obrambe, zaradi katere je upravičena razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe samo, če sta tožeči stranki dokazali, da izpodbijana uredba ne bi imela drugačne vsebine, vendar bi brez te nepravilnosti lahko bolje zagotovili svojo obrambo (v tem smislu glej zgoraj v točki 134 navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, točka 71). V tem primeru je treba torej ugotoviti, ali sta tožeči stranki izkazali, da bi ob zgodnejši obvestitvi o podatkih, ki jih je vseboval faks z dne 26. junija 2006, obstajala možnost, čeprav omejena, da bi upravni postopek privedli do drugačnega izida.

209 Glede tega je treba poudariti, kot je bilo navedeno v točki 182 zgoraj, da je Komisija v faksu z dne 26. junija 2006 naštel tri dokaze, na podlagi katerih je ugotovila, da je družba Sepco opravljala funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Vendar je bilo v točkah od 185 do 188 zgoraj na podlagi trditev tožečih strank v postopku pred Sodiščem prve stopnje izkazano, da se teh treh dokazov ne more šteti za pokazatelje, s katerimi se lahko ugotavlja, prvič, da družba Sepco opravlja funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in drugič, da družbi Sepco in NTRP nista enoten gospodarski subjekt. Treba je torej ugotoviti, da sta tožeči stranki izkazali, da bi, če bi bili o podatkih, ki jih je vseboval faks z dne 26. junija 2006, obveščeni prej, lahko to izkazali pred sprejetjem izpodbijane uredbe in s tem potrdili trditev, da Komisija nima nobenega oprijemljivega razloga, zaradi katerega bi lahko opravila sporno prilagoditev.

210 Brez nepravilnosti, ki jo je storila Komisija, bi torej tožeči stranki lahko pravočasno uveljavljali trditve, ki jih nista mogli navajati, ker je bila Komisija prepozna pri sporočanju zadevnih informacij. Lahko bi torej bolje zagotovili svojo obrambo in morda upravni postopek privedli do drugačnega izida.

211 Delu šestega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe je treba zato v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ugoditi.

212 V tem primeru očitke glede domnevne kršitve obveznosti obrazložitve ni utemeljen. Iz sodne prakse, navedene v točki 65 zgoraj, je namreč razvidno, da Svetu v obrazložitvi uredbe ni treba odgovoriti na vse dejanske in pravne navedbe zadevnih strank med upravnim postopkom. Poleg tega se ne zahteva, da so v obrazložitvi navedeni vsi upoštevni pravni in dejanski elementi, ker je treba zahteve po obrazložitvi presojati zlasti glede na okoliščine akta.

- 213 Glede tega je treba poudariti, da je, čeprav je Komisija prilagoditev, ki je bila opravljena na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, zgolj na kratko obrazložila v uvodni izjavi 132 izpodbijane uredbe, iz zgoraj navedenega razvidno, da faks Komisije z dne 26. junija 2006 vsebuje podroben povzetek razlogov, zaradi katerih je bila ta prilagoditev opravljena.
- 214 Del šestega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve je treba zato v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, zavrniti kot neutemeljen.

Ponudba zaveze tožečih strank

- 215 Peti in del šestega tožbenega razloga se nanašata na dejstvo, da je Komisija zavrnila ponudbo zaveze tožečih strank.
- 216 Po njunem mnenju je Svet s to zavrnitvijo:

- kršil načelo prepovedi diskriminacije (peti tožbeni razlog);
- kršil načelo obveznosti obrazložitve (šesti tožbeni razlog).

Kršitev načela prepovedi diskriminacije

– Trditve strank

217 V petem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da sta žrtvi diskriminacije.

218 Diskriminacija naj bi bila posledica dejstva, da Komisija, medtem ko je začela z ločenimi pogajanji z romunskimi proizvajalci-izvozniki z namenom, da bi dosegla sprejemljivo ponudbo zaveze, to pomeni takšno, ki se nanaša na omejeno število proizvodov in ima določeno zgornjo mejo, drugih proizvajalcev-izvoznikov ni obvestila o možnosti predložitve takšne omejene ponudbe zaveze z določeno zgornjo mejo.

219 Dalje naj bi bila diskriminacija razvidna iz tega, da je v uvodni izjavi 248 izpodbijane uredbe ugotovljen obstoj značilnih težav, ki so povezane s ponudbami zaveze, nato pa je v njeni uvodni izjavi 251 navedeno, da se te značilne težave ne nanašajo na romunske proizvajalce. Tožeči stranki glede tega opozarjata, da s sklicevanjem na začasnost zavez glede romunskih proizvajalcev nikakor ni pojasnjeno, zakaj ponudba zaveze tožečih strank za omejeno obdobje ne bi mogla biti sprejeta, če se z omejenim obsegom in trajanjem zaveze lahko izogne nekaterim značilnim težavam.

220 Svet v odgovor na trditve tožečih strank trdi, da ti nasprotujeta dejstvu, da je Komisija sprejela ponudbe zaveze romunskih izvoznikov in navajata, da je to kršitev načela prepovedi diskriminacije.

- 221 Po eni strani Svet glede domnevno nezakonitega sprejetja ponudb zaveze romunskih izvoznikov navaja, da zakonitost zavrnitve ponudbe zaveze tožečih strank ni postavljena pod vprašaj zaradi domnevno nezakonitega sprejetja ponudb zaveze romunskih izvoznikov.
- 222 Po drugi strani Svet zanika domnevno kršitev načela prepovedi diskriminacije. Prvič, tožeči stranki naj bi imeli priložnost predložiti zavezo, ki se nanaša na omejeno število proizvodov. Ker takšne ponudbe niti ponudbe zaveze, ki vsebuje dovolj visoko minimalno izvozno ceno, nista predložili, je bila njuna ponudba bistveno drugačna od vseh ponudb, s katerimi je bila predložena dovolj visoka minimalna uvozna cena ali ki so izpolnjevale drug pogoj, kot je omejeno trajanje in omejeno število zadevnih proizvodov.
- 223 Drugič, Svet trdi, da je Komisija upravičeno ugotovila, da je poseben položaj romunskih izvoznikov zadostoval za odpravo značilnih težav pri zavezah.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 224 Na podlagi člena 8(3) temeljne uredbe se „[z]aveze [...] ne sprejmejo, če se šteje, da bi bilo njihovo sprejemanje nepraktično, kot na primer, kjer je število dejanskih ali

potencialnih izvoznikov preveliko, ali zaradi drugih razlogov, vključno zaradi razlogov splošne politike“. Iz tega člena je torej razvidno, da lahko Komisija pri presoji ponudbe zaveze upošteva raznovrstne dejanske okoliščine.

225 Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da nobena določba temeljne uredbe ne zavezuje institucij Skupnosti, da sprejmejo predloge cenovnih zavez, ki jih izrazijo gospodarski subjekti, na katere se nanaša preiskava pred uvedbo protidampinških dajatev. Nasprotno iz navedene uredbe izhaja, da institucije opredelijo sprejemljivost takšnih zavez v okviru diskrecijske pravice (v tem smislu glej v zvezi s členom 10 Uredbe Sveta (EGS) št. 3017/79 z dne 20. decembra 1979 o zaščiti proti dampinškemu oziroma subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 339, str. 1), katerega zakonodajna vsebina je v bistvu enaka vsebini člena 8 temeljne uredbe, sodbo Sodišča z dne 7. maja 1987 v zadevi Nachi Fujikoshi proti Svetu, 255/84, Recueil, str. 1861, točka 42).

226 Treba je torej spomniti, da je, kadar imajo institucije Skupnosti široko diskrecijsko pravico, spoštovanje pravic, ki so zagotovljene s pravnim redom Skupnosti v upravnih postopkih, še bolj temeljnega pomena in da je med temi jamstvi zlasti načelo prepovedi diskriminacije (v tem smislu glej zgoraj v točki 38 navedeno sodbo Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, točka 63).

227 Načelo prepovedi diskriminacije v skladu s sodno prakso nasprotuje temu, da se primerljivi položaji obravnavajo različno in da se različni položaji obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno upravičeno (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. julija 1998 v zadevi Thai Bicycle proti Svetu, T-118/96, Recueil, str. II-2991, točka 96).

228 Ker ima Komisija na voljo široko diskrecijsko pravico, da sprejme ali zavrne cenovno zavezo in lahko upošteva vse dejanske okoliščine v zvezi s takšno ponudbo, morajo biti te dejanske okoliščine natančno primerljive, da bi bil lahko ugotovljen obstoj kršitve načela prepovedi diskriminacije.

229 V tem primeru tožeči stranki ne izpodbijata veljavnosti zavez, ki so jih ponudili romunski proizvajalci-izvozniki in jih je sprejela Komisija. Vseeno menita, da sta bili žrtvi diskriminacije, ker sta bili obravnavani drugače kot romunski proizvajalci-izvozniki. Kakorkoli, treba je ugotoviti, da tožeči stranki nista nikoli pojasnili, zakaj je bil njun položaj primerljiv s položajem romunskih proizvajalcev-izvoznikov, temveč sta samo opisali dejansko stanje, ki po njunem mnenju pomeni takšno diskriminacijo.

230 V vsakem primeru je treba poudariti, da je v skladu s členom 8(1) temeljne uredbe temeljni pogoj za to, da Komisija sprejme ponudbo zaveze, da se „izvoznik [zaveže], da bo popravil cene ali ustavil izvoz po dampinških cenah“. Iz podatkov v spisu je torej razvidno, da je razlog, iz katerega je Komisija zavrnila ponudbo zaveze tožečih strank, da minimalne uvozne cene, ki sta jih slednji predlagali, ne zadostujejo za odpravo škodljivega učinka dampinga.

231 Zato je treba tako kot Svet ugotoviti, da je bila ponudba tožečih strank, ker nista predložili ponudbe zaveze z dovolj visoko minimalno uvozno ceno, bistveno drugačna od vseh ponudb, s katerimi je bila predložena dovolj visoka minimalna uvozna cena. Te ugotovitve ni mogoče izpodbijati z drugimi trditvami tožečih strank, zlasti ne s trditvami v zvezi s tem, da jima Komisija ni svetovala, da predložita časovno omejeno ponudbo zaveze z določeno zgornjo mejo.

232 Peti tožbeni razlog je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

Kršitev obveznosti obrazložitve

– Trditve strank

233 V šestem tožbenem razlogu tožeči stranki navajata, da izpodbijana uredba ne vsebuje ustrezne obrazložitve v odgovor na njune trditve v zvezi z diskriminatorno obravnavo glede cenovne zaveze.

234 Po mnenju Sveta je bilo to vprašanje obravnavano v izpodbijani uredbi, v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 in v faksu z dne 26. junija 2006.

– Presoja Sodišča prve stopnje

235 Treba je poudariti, da izpodbijana uredba v uvodnih izjavah od 246 do 257 vsebuje popoln povzetek razlogov, zaradi katerih je bila ponudba zaveze romunskih proizvajalcev-izvoznikov sprejeta, medtem ko je bila ponudba zaveze drugih družb, vključno s tožečima strankama, zavrnjena.

²³⁶ Poleg tega je Komisija že delno utemeljila svoje stališče v dopisu z dne 30. maja 2006 in faksu z dne 26. junija 2006.

²³⁷ Glede na zgoraj navedeno je treba šesti tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve v delu, v katerem se nanaša na ponudbo zaveze tožečih strank, zavrniti kot neutemeljen.

Obravnavanje prodajnih in upravnih stroškov ter drugih splošnih stroškov družbe SPIG Interpipe

Trditve strank

²³⁸ V šestem tožbenem razlogu tožeči stranki trdita, da izpodbijana uredba vsebuje nezadostno obrazložitev glede odbitka splošnih, upravnih in prodajnih stroškov družbe SPIG Interpipe.

²³⁹ Svet ugotavlja, da je, ker tožeči stranki nista navedli, kaj je bilo sporno vprašanje, tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve v tem pogledu očitno neutemeljen.

Presoja Sodišča prve stopnje

240 V skladu s členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropskih skupnosti, ki se na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta uporablja za Sodišče prve stopnje, in člena 44(1)(c) in (d) Poslovnika Sodišča prve stopnje morajo biti v vsaki tožbi navedeni predmet postopka, predlogi tožečih strank ter kratek povzetek tožbenih razlogov. Ta podatek mora biti dovolj jasen in natančen, da omogoči toženi stranki pripravo obrambe in Sodišču prve stopnje, da odloči o tožbi. Za zagotovitev pravne varnosti in ustrezen potek sodnih postopkov, morajo, da je tožba dopustna, bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih ta temelji, izhajati vsaj na kratko, vendar dosledno in razumljivo, iz besedila same tožbene vloge (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 1997 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, T-195/95, Recueil, str. II-679, točka 20, in z dne 3. februarja 2005 v zadevi Chiquita Brands in drugi proti Komisiji, T-19/01, ZOdl., str. II-315, točka 64).

241 Ugotoviti je torej treba, tako kot Svet, da tožeči stranki nista dovolj jasno in natančno pojasnili trditve v zvezi z odbitkom splošnih, upravnih in prodajnih stroškov družbe SPIG Interpipe, na katero naj ne bi bilo odgovora.

242 Šesti tožbeni razlog je treba zato v delu, v katerem se nanaša na obravnavo prodajnih, upravnih in drugih stroškov družbe SPIG Interpipe, razglasiti za nedopusten.

243 Iz zgoraj navedenega, in zlasti iz ugotovitev v točkah 190, 197 in 211 je razvidno, da je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem sta zadevni instituciji opravili prilagoditev izvozne cene družbe Sepco.

Stroški

244 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje razdeli stroške ali odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma.

245 V tem primeru so bili predlogi tožečih strank za razglasitev ničnosti razglašeni za delno utemeljene. Sodišče prve stopnje meni, da bo pravično presodilo okoliščine obravnavanega primera, če odloči, da Svet nosi svoje stroške in četrtno stroškov, ki so nastali tožečima strankama, slednji pa nosita tri četrtine svojih stroškov.

246 V skladu s členom 87(4) tega poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 954/2006 z dne 27. junija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi Uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in**

pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine se v delu, v katerem protidampinška dajatev, določena za izvoz proizvodov, ki jih izdelujeta družbi Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), v Skupnost, presega protidampinško dajatev, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezanega trgovca, družbe Sepco SA, razglasi za nično.

2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Svet nosi svoje stroške in četrtino stroškov, ki so nastali tožečima strankama. Komisija nosi svoje stroške.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 10. marca 2009.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 392
Dejansko stanje	II - 396
Postopek in predlogi strank	II - 400
Pravo	II - 402
Izračun normalne vrednosti	II - 403
Očitna napaka pri presoji	II - 404
– Trditve strank	II - 404
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 406
Kršitev načela prepovedi diskriminacije	II - 411
– Trditve strank	II - 411
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 411
Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve	II - 413
– Trditve strank	II - 413
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 413
Posledice tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, niso odgovorile na vprašalnik	II - 415
Kršitev člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe	II - 416
– Trditve strank	II - 416
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 420
Kršitev načela prepovedi diskriminacije	II - 429
– Trditve strank	II - 429
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 430
Kršitev člena 19(3) temeljne uredbe	II - 432
– Trditve strank	II - 432
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 432
	II - 469

Kršitev člena 5(4) temeljne uredbe	II - 437
– Trditve strank	II - 437
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 437
Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve	II - 438
– Trditve strank	II - 438
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 439
Prilagoditev prodajne cene družbe Sepco	II - 443
Očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe	II - 444
– Trditve strank	II - 444
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 448
Očitna napaka pri presoji pri uporabi člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe	II - 452
– Trditve strank	II - 452
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 453
Kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve	II - 454
– Trditve strank	II - 454
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 455
Ponudba zaveze tožečih strank	II - 459
Kršitev načela prepovedi diskriminacije	II - 460
– Trditve strank	II - 460
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 461
Kršitev obveznosti obrazložitve	II - 464
– Trditve strank	II - 464
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 464
Obravnavanje prodajnih in upravnih stroškov ter drugih splošnih stroškov družbe SPIG Interpipe	II - 465
Trditve strank	II - 465
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 466
Stroški	II - 467